

SD-Kuriren

NR 29 1997 Pris 30:-

SD-Kuriren granskar: Media och presstödet.

EXPO - Änglar! (Eller?)

Rapporter från:

30 november i Stockholm.

9 november i Göteborg.

Kära läsare

Ett nytt år har börjat. Vi hade tyvärr inte möjlighet att ge ut något nummer under hösten, som det stod i föregående nummer. Läget är något bättre nu, och optimistiska som vi är vågar vi lova att nästa nummer åtminstone kommer under våren. Det finns relativt gott om material, och jag vill passa på att tacka i synnerhet våra fotografer, som flitigt sänt in bilder de tagit på olika aktiviteter. Vi har nu ett ganska stort bildarkiv. Men sänd gärna in fler bilder som lämpar sig som omslagsbilder.

Maria Leissner har som bekant avgått som ledare för Folkpartiet. Efterträdaren Lars Leijonborg har en svår uppgift framför sig. Enligt en gallupundersökning låg Fp på 3,65%. Det går alltså inte att utesluta möjligheten att partiet åker ut ur riksdagen 1998. Det skulle sannerligen vara en historisk händelse. Partiet har förvisso inte mycket gemensamt med det Folkparti som bildades 1895 och länge var det största inom svensk politik och som gick i bräsch för den allmänna rösträttens införande. Dagens Folkparti visar ett ytterst starkt ointresse, för att inte säga förakt för allmänhetens åsikter i för landet viktiga frågor, och måste anses ha svikit sina väljare såväl som det egna folket. Om man är för EU och det mångkulturella våldssamhället, har man nog i dagens läge en otacksam uppgift när man försöker vinna stöd för sin politik. Dock, än bör vi inte räkna ut Folkpartiet. Det stöd det saknar hos väljarna kompenseras mer än väl av det inflytande det har inom etablissemangen i allmänhet och massmedia i synnerhet.

Trots sin viktiga historiska roll och aktningvärda insatser i vår demokratis barndom är det nu hög tid att Folkpartiet, som numera knappast gör skäl för sitt namn, byts ut mot en ny kraft i svensk politik, en kraft som utgått från folket och som verkligen lyssnar på dess åsikter. Den rollen kommer Sverigedemokraterna att fylla.

SD-Kuriren önskar Lars Leijonborg lycka till i sin väldiga och otacksamma uppgift att samla partiets glesnande väljarkår. Det kan han sannerligen behöva.

I detta nummer:

Ledarens ledare.....	3
Pressetik.....	4-5
Expo-affären.....	6-7
Mediamoguler och presstöd....	8-10
Lokala bulletiner.....	11
9 november.....	12-13
30 november.....	14-15
Erik Gustaf Geijer.....	16-17
Möte på tidningen INFO.....	18-19
Det var då.....	20
?.....	21
Insändarsidan.....	22
Adresser runtomkring.....	23

SD-KURIREN

– Tidningen som kämpar för Dig –

SD-KURIREN NR 29-1997

Skriv till SD-Kuriren

Redaktionen tar tacksamt emot pressklipp eller synpunkter på innehållet. Anteckna datum på eventuella pressklipp och ange vilken tidning de kommer ifrån. SD-Kuriren tar även emot manus till artiklar. Bifoga gärna foton (som du själv tagit, tillsammans med din artikel). Vi kan tyvärr ej returnera insända manus.

Stöd SD-Kuriren

SD-Kuriren är i stort behov av ekonomiska bidrag för att ständigt kunna utvecklas. Vi är tacksamma för alla bidrag, stora som små. Använd alltid Sverigedemokraternas postgiro: 23 45 65-0 och skriv "Tidningsfonden" på talongen.

Prenumerera på SD-Kuriren

Du prenumererar på 6 nummer för 120 kronor som insättes på Sverigedemokraternas postgiro. Märk talongen "6 nr SDK".

Innehållet i SD-Kuriren

Innehållet behöver inte alltid överensstämma med Sverigedemokraternas officiella ståndpunkt. **Ansvarig utgivare:** Lars Emanuelsson. **Redaktör:** Torbjörn Kastell. **Redaktion:** Mikael Jansson, Eva Nyman, Jimmy Windeskog. **Framsida:** Gustav II Adolfstatyn i Sundsvall. **Baksida:** Visby ringmur. **Adress:** SD-Kuriren, Box 200 85, 104 60 STOCKHOLM. **Tel:** 08-641 20 11. **Fax:** 08-643 92 60. **Pg:** 23 45 65-0. Eftertryck tillåtes endast om källan anges tydligt med fullständig adress. SD-tryck, Sthlm, mars 1997. ISSN 0284-6861.

Jansson har ordet

Bäste läsare!

Tider skifta och yrkeskategorier uppstår och försvinner. Man skall därför inte förundra sig över att maktens olika aspekter; självhävdelse, idéutbyte, graden av indirekt styre, fiktiv kontra reell makt, m fl, förändrar sig över tiden. Att maktens aspekter hela tiden förändras innebär dock inte att de är opåverkbara. Folkstyret som ideal är uråldrigt. Den lika rösträtten bland alla svenskar var självklar i det förkristna samhället med ättgemenskap och allting. Lika självklar är den som ideal i vårt medborgarsamhälle. Låt vara att epoken där emellan med egenmäktiga kungar inte gav mycket plats för folkstyret när det gäller stats- eller kronoangelägenheter, ehuru traditioner som t.ex. konungavalet vid Mora sten användes som alibi. En maktfaktor som inte förekommit i de tidigare epokerna utan enbart förekommer nu är vad som träffande kallats den tredje statsmakten: Massmedia. I ett samhälle med stora kommuner, geografiskt spridda släkter och övergripande komplicerade beslut genom en indirekt demokrati har informationsbearbetningen kommit att få alltmer självgenererande möjligheter. Kartellbildningen inom varu- och tjänsteproduktionen, där folket stundom förvägras ett marknadsbestämt pris, har fått en motsvarighet inom informations- och idéförmedlingen. Samhäll-eliga problemställningar belyses därför inte så förutsättningslöst som en levande demokrati skulle behöva. Tyvärr vet vi nog alla att en sådan kartell existerar inom media med ett oskrivet kontrakt att förstora allt negativt som drabbar invandrare, allrahelst om det är svenskar som förorskat detta, samt förminska eller helt dölja de negativa följder som drabbar svenskar i aktervattnet av invandringen.

Pressetikern som säger att alla skall få komma till tals och att fakta skall källsäkras har fått stryka på foten många gånger för ren kampanjjournalistik. Av lättförståeliga skäl har det varit ganska tyst om detta förhållande, det att invandringsdebatten har varit

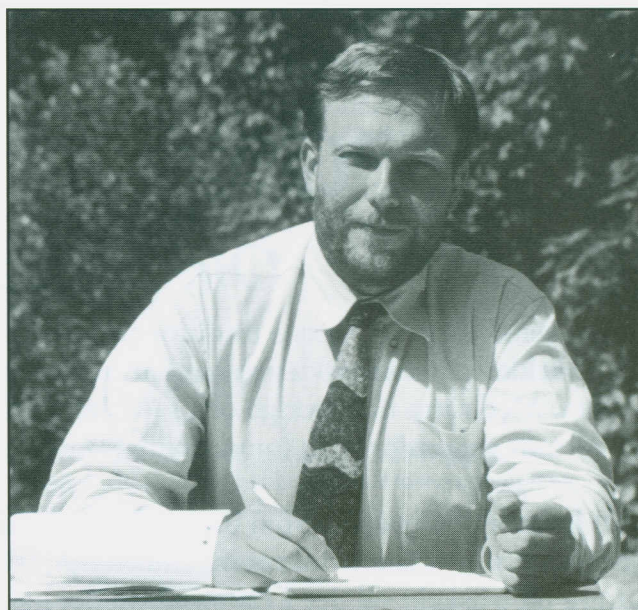
styrd med strama tyglar. Vid ett fåtal tillfällen har metodiken avslöjats. Att uppmana till en kritisk hållning till massmedia genom att belysa dessa exempel är behövligt.

1. (Källa: Civildepartementets arbetsplan 1994.09.04. Ungdom mot rasism).

Arbetsplanen är ett rugigt exempel på hur många av dagens makthavare ser på medborgaren i gemen, och dessutom ett exempel på de intima kontakterna mellan vissa politiker och tunga media. Den departementsledda kampanjen uppger i planen att problemet inte är att sprida kunskap utan att förändra medborgarnas beteenden. Den bästa metoden är enligt kampanjmakarna den betingade reflexen (Pavlovs hund). TV-mediet i sin helhet och betalda annonser i press, mm skall med hjälp av medelmåttiga kändisar skapa en allmän känsla av att det antinationella beteendet ger mindre personliga fördelar. Arbetsplanen andas cynism och förakt för en levande folkopinion.

2.(Källa: Ledarartikel i Östgöta Correspondenten 1996.03.08) Den invigde H Magnus Karaveli avslöjar hur, på ett möte med publicistklubben, radions ekoredaktion, TV-nyhetsredaktionerna och kvällstidningarna skryter med att de lurat svenska folket angående ett i verkligheten nästintill obefintligt folkligt stöd för de sk Åselekurderna. Att radiolagen kräver saklighet och objektivitet tycks de helt ha lagt åt sidan.

När kampanjerna går gäller det att hålla i hatten och tänka självständigt. Man bör fråga sig om trovärdiga källor presenteras, starka intressen finns av vilka media är beroende, eller om mediaetablissemangen självt uppvisar subjektivitet i ämnet. När media vinklar efter ideologiska hänsyn, används en metod som kallas rasterteknik. Mallar läggs över informationen för att avskärma alla ideologiskt icke önskvär-

Mikael Jansson, ordförande i SD

Foto: Steve Larsson

da delar. En sådan bild som behandlats med ett raster uppvisar ett sken av att återge hela verkligheten. Var och en bör lära sig vilka journalister som använder raster och i vilka situationer.

Vi minns den oerhörda "rasistvåg" när den sjuke mördaren nämnd "lasermannen" (en brottsling där åklagaren enligt vår mening borde pläderat för dödsstraff) utförde sina dåd. Media försökte få det till att grupper av rasister angrep invandrare över hela landet. Så var inte alls fallet. Däremot förstod flera invandrare reflexmässigt att stämningen medgav att uppdiktade attentat och angrepp okritiskt kunde få genomslag i media.

Även på världsarenan förekommer aktiv lögnjournalistik. Amerikanska reklambyråer kan mot betalning skapa fantasiinformation som ändrar folkopinioner och påverkar tagandet av viktiga politiska beslut. I USA förekommer desinformation som t.o.m. kan chockera en svensk. Ett brett och högljutt mediaspektrum dränker tillrättalägganden som inte har starka intressen bakom sig. Många lögn sköljer in över Sveriges gränser som måste tillkännas utan vederhäftiga kommentarer eftersom resurser inte finns att granska källorna, brist på korrespondenter, etc. Media har kommit att självt alltmer lägga upp dramatiken.

Andraplansfigurer i den verkliga idé- och konstruktionspolitiken lyfts fram om de passar teatralt. Under sådana substanslösa politiker finns dock alltid falluckan. Mona Sahlin är ett exempel. Hon kunde väl falla.

Det tycker undertecknad.

MIKAEL JANSSON

”God publicistisk sed”

Om pressens etiska regler

Den svenska tryckfrihetens traditioner daterar sig tillbaka till 1766 års tryckfrihetsförordning, den äldsta i världen. Den svenska pressen har haft, och har, en stark ställning som ingen regim på allvar kunnat hota. Med rätta har Sverige och svenskarna kunnat vara stolta över sin vidsträckt yttrandefrihet och rätt att genom pressen kunna kritisera den gällande ordningen, en lyx som är långt ifrån självklar i andra delar av världen.

Att kritisera en ordning som omhuldas av landets likriktade massmedia kan emellertid vara svårare. De personer som vågat kritisera invandringspolitiken och det mångkulturella samhället finner snart att det ännu på tröskeln till det 21:a århundradet kan vara förenat med stora problem att framföra obekväma åsikter.

SD-Kuriren presenterar i denna artikel de pressetiska reglerna och några exempel på hur de efterlevs av dagens massmedia.

Begreppet ”god publicistisk sed” är en sammanfattning av de etiska reglerna för massmedia som alla etablerade tidningar erkänner sig till. De pressetiska reglerna gavs först ut 1923 av publicistklubben. Därefter har vissa ändringar och modifikationer gjorts med hänsyn till ny teknik och tidens krav. De pressetiska regler som finns angivna i anslutning till denna artikel är den senaste versionen, ett utdrag ur ”Spelregler för press radio TV”, utgivna 1995 av Pressens Samarbetsnämnd. Denna skrift används som sagt av alla etablerade massmedier, och ingår även i kurslitteraturen på journalisthögskolan. Det är tämligen självklara ideal, och de flesta journalister anser att de följer dem.

De som arbetar för invandringskritiska organisationer har dock helt andra erfarenheter av pressetiken och den journalistiska idealismen. Det är smärtsamt uppenbart att bland annat Sverigedemokraterna tycks stå utanför de etiska reglerna. Det verkar som om dagens journalister är så fullständigt övertygade om sin egen förträfflighet att de inte bryr sig om, eller ens reflekterar över huruvida deras rapportering av SD står i överensstämmelse med ”god publicistisk sed”.

Nedanstående tre fall exemplifierar denna attityd. De är inte på något sätt unika för den behandling SD fått utstå i massmedia, men de hör till de mer kända.

”Ge korrekta nyheter”; fallet Brandeby

”Var kritisk mot nyhetskällorna. Kontrollera sakuppgifter så noggrant som omständigheterna medger, även om de tidigare har publicerats. Ge

läsaren/mottagaren möjlighet att skilja mellan faktaredovisning och kommentarer.” Så står det i de pressetiska reglerna. Hur många läsare som kunde skilja mellan faktaredovisning och kommentarer när GT intervjuade Unni Brandeby inför 9 november 1996 kan nog diskuteras. Unni Brandeby, f.d. hustru till skådespelaren Lasse Brandeby (Kurt Olsson) fick i GT kommentera det stundande SD-mötet till Gustav II Adolfs minne. För att ge möjlighet åt alla medlemmar att komma förlades mötet till den lördag som låg närmast 6 november, vilket råkade vara 9 november, årsdagen för den så kallade ”Kristallnatten” 1938. Fru Brandeby påstod att SD var nazister och att det var just Kristallnatten partiet skulle ut och fira. Trots att journalisten, och med all sannolikhet även fru Brandeby, måste ha känt till att SD varje år hedrade Gustav II Adolf och även skulle göra så det året, nämndes ingenting om detta. Inte heller gavs SD möjlighet att kommentera saken i artikeln, och fick inte höra talas om saken förrän tidningarna kom ut nästa morgon.

Partiorganisatören Lars Emanuelsson tog kontakt med reportern i fråga för att få in ett genmäle. Trots att den påstådda anledningen till mötet inte bara var ren smutskastning, utan också ett grovt sakfel, var det stora svårigheter för Emanuelsson att få in genmälet, som för övrigt inte var särskilt framträdande och knappast kan ha lästs av lika många personer som intervjun med Unni Brandeby.

”Hör båda sidor”; fallet Fredrik
”Sträva efter att ge personer, som kritiserar i faktaredovisande material till-

fälle att bemöta kritiken samtidigt. Sträva också efter att återge alla parter ståndpunkter. Var uppmärksam på att anmälningar av olika slag kan ha till enda syfte att skada den som blivit anmäld.” Fredrik, som i Göteborgsposten 15 oktober 1995 presenterades som ”fånge i Sverigedemokraterna” utgör ännu en dålig Göteborgshistoria. Fredrik påstod sig vara en partimedlem som velat lämna partiet, varvid han stött på svårigheter och blivit hotad med att sättas upp på dödslistan i SD, VAM och Riksfronten. Inte heller i detta fall fick SD höra talas om saken förrän man köpte tidningen. Reportern hade visserligen ringt, men nämnde då ingenting om Fredrik eller hans beskyllningar, utan frågade bara hur man gjorde för att lämna partiet. Fredriks historia svaldes helt av tidningen, som aldrig tillfrågade den beskyllda parten. Partiorganisatören Emanuelsson fick in ett genmäle på insändarplats -inte heller detta utan visst besvär- men hur en liten insändare står sig mot en stor artikel med bild över halva förstasidan är förstås en öppen fråga.

”Var generös med bemötanden”; fallet Angelica

”Felaktig sakuppgift skall rättas, när det är påkallat. Den som gör anspråk på att bemöta ett påstående skall, om det är befogat, beredas tillfälle till genmäle. Rättelse och genmäle skall i lämplig form publiceras utan dröjsmål och på så sätt att de kan uppmärksammas av dem som har fått del av de ursprungliga uppgifterna.” Fredrik är inte den ende ”flopparen” (falske avhopparen) som partiet blivit tvunget att bemöta. I lagom tid innan valet

1994 kunde Sundsvallsborna, och desutom alla Aftonbladets läsare, ta del av en viss Angelicas skräckhistorier om förföljelser och inbrott och annat som drabbat henne sedan hon hoppat av partiet. Hon kunde som stöd för sitt påstående visa upp brytmärken på sin ytterdörr och ett skrivblock där den påstådde inbrottstjuven hade skrivit "BSS". Inte heller denna gång hade SD blivit tillfrågade om saken. SD-Sundsvall hade inte hört talas om Angelica förrän de slog upp tidningarna på morgonen, men hon upptäcktes senare på en videospelning från ett torgmöte i Sundsvall, där hon syntes tillsammans med motdemonstranterna.

Artikeln fick förstasidan och en helsida i Dagbladet. En kortare artikel publicerades även i Sundsvalls Tidning och i Aftonbladet. SD-Sundsvalls ordförande, Tomas Andersson fick en liten notis i Dagbladet för att bemöta saken. Inget genmäle publicerades i ST eller i Aftonbladet. När journalisten som skrivit artikeln tillfrågades om varför SD inte hade beretts tillfälle att kommentera Angelicas sagor blev svaret att "hon verkade trovärdig".

Att bekämpa drakarna

Hur stora utsikter SD hade att få upprättelse i ovan nämnda fall är naturligtvis svårt att säga. Det är dessutom svårt att anmäla, eftersom ingen enskild Sverigedemokrat har pekats ut, även om alla medlemmar naturligtvis får lida. Lagen är utformad så att det är den *enskilde* som skall skyddas. Dock, vad man skall göra om man blir orättvist behandlad i tidningarna är att anmäla saken till Pressombudsmannen. Om det rör sig om en intervju eller reportage i radio eller TV skall man vända sig till Granskningsnämnden.

Det ser naturligtvis dystert ut för den enskilde medlem som genom massmedias behandling ständigt måste möta andra människors fruktan och avsky. Men det är viktigt att känna till att Den moraliska rätten är på SD:s sida, och att det är partiets motståndare som betar sig omoraliskt och odemokratiskt i sin rapportering.

TORBJÖRN KASTELL

Adresser

Allmänhetens Pressombudsman

Box 12708
112 21 Stockholm
Besöksadress: Kungsholmstorg 5
Tel: 08 - 692 46 00

Granskningsnämnden för radio/TV

Box 244
136 23 Haninge
Tel: 08 - 606 79 70

Etiska regler för press, radio och TV

Press, radio och TV skall ha största frihet inom ramen för tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen för att kunna tjäna som nyhetsförmedlare och som granskare av samhällslivet. Härvid gäller dock att skydda enskilda mot oförskyllt lidande genom publicitet.

Etiken tar sig inte i första hand uttryck i en formell regeltillämpning utan i en ansvarig hållning inför den publicistiska uppgiften. De etiska reglerna för press, radio och TV skall vara ett stöd för den hållningen.

I. PUBLICITETSREGLER

Ge korrekta nyheter

1. Massmediernas roll i samhället och allmänhetens förtroende för dessa medier kräver korrekt och allsidig nyhetsförmedling.

2. Var kritisk mot nyhetskällorna. Kontrollera sakuppgifter så noggrant som omständigheterna medger, även om de tidigare har publicerats. Ge läsaren/mottagaren möjlighet att skilja mellan faktaredovisning och kommentarer.

3. Löpsedel, rubrik och ingress skall ha täckning i texten.

4. Slå vakt om den dokumentära bilden. Var noga med att bilder och grafiska illustrationer är korrekta och inte utnyttjas på ett missvisande sätt.

Var generös med bemötanden

5. Felaktig sakuppgift skall rättas, när det är påkallat. Den som gör anspråk på att bemöta ett påstående skall, om det är befogat, beredas tillfälle till genmäle. Rättelse och genmäle skall i lämplig form publiceras utan dröjsmål och på så sätt att de kan uppmärksammas av dem som har fått del av de ursprungliga uppgifterna. Observera att ett genmäle inte alltid kräver en redaktionell kommentar.

6. Publicera utan dröjsmål Pressens Opinionsnämnds klandrande uttalande i fall som rör den egna tidningen.

Respektera den personliga integriteten

7. Överväg noga publicitet som kan kränka privatlivets helgd. Avstå från sådan publicitet om inte ett uppenbart allmänintresse kräver offentlig belysning.

8. Iakttäta stor försiktighet vid publicering av självmord och självmordsförsök särskilt av hänsyn till anhörig och vad ovan sagts om privatlivets helgd.

9. Visa alltid offren för brott och olyckor största möjliga hänsyn. Prova noga publicering av namn och bild med hänsyn tagen till offren och deras anhöriga.

10. Framhäv inte berörda personers ras, kön, nationalitet, yrke, politisk tillhörighet eller religiös åskådning om det saknar betydelse i sammanhanget och är missaktande.

Var varsam med bilder

11. Vad som i dessa regler sägs gäller i tillämpliga delar även om bildmaterial.

12. Bildmontage, retuschering på elektronisk väg eller bildtext får ej utformas så att det vilseleder eller lurar läsaren. Ange alltid i direkt anslutning till bilden om den är förändrad genom montage eller retusch. Detta gäller även vid arkivering.

Hör båda sidor

13. Sträva efter att ge personer, som kritiserats i faktaredovisande material tillfälle att bemöta kritiken samtidigt. Sträva också efter att återge alla parterers ståndpunkter. Var uppmärksam på att anmälningar av olika slag kan ha till enda syfte att skada den som blivit anmäld.

14. Tänk på att en person, misstänkt för brott, i lagens mening alltid betraktas som oskyldig om fällande dom inte föreligger. Den slutliga utgången av en skildrad rättssak bör redovisas.

Var försiktig med namn

15. Överväg noga konsekvenserna av en namnpublicering som kan skada människor. Avstå från sådan publicering om inte ett uppenbart allmänintresse kräver att namn anges.

16. Om inte namn anges undvik att publicera bild eller uppgift om yrke, titel, ålder, nationalitet, kön eller annat, som gör en identifiering möjlig.

17. Observera att hela ansvaret för namn- och bildpublicering faller på den som återger materialet.

Expo-affären

Tidsskriften Expo har under sitt ett och ett halvt års verksamhet fått mycket stor uppmärksamhet, ett resultat av de nynazistiska attentaten mot tidningens tryckerier och försäljningsställen som ägde rum under våren 1996, samt, inte minst, genom massmedias insatser. De som arbetar med tidningen har kopplingar till militanta vänsterrörelser, och åtminstone en av dem kan sammanknippas med ett flertal våldsbrott av terroristkaraktär.

Det hindrar emellertid inte att etablissemanget oreserverat stöder denna märkliga tidsskrift. Den stöds av ett stort antal organisationer, bland annat samtliga riksdagspartiers ungdomsförbund, samt av en imponerande samling journalister, politiker, idrottsmän, artister och andra som uppenbarligen inte har några betänkligheter mot att stå med namn i en tidning som har kopplingar till våldsdåd av politisk karaktär. Allmänheten är dock inte speciellt entusiastisk att döma av prenumerationsstocken. Aldrig har väl en tidning som stöds av så många lästs av så få.

Under april och maj 1996 utsattes ett tryckeri och ett antal affärer som sålde Expo för attentat i form av krossade rutor och sprayade slagord. Detta fick mycket stor uppmärksamhet i massmedia, och resulterade i att Expressen och Aftonbladet publicerade ett nummer av Expo som bilaga i sina respektive tidningar. Intressant i sammanhanget är en artikel i Journalisten nr 19/1996, Svenska Journalistförbundets facktidning. Där beskriver Jan Fröman, redaktionschef på tidningen NU, hur det gick till när Expo blev en riksangelägenhet. Det var en reporter på NU som ursprungligen sammanställde materialet om hoten och angreppen som dittills inte hade uppmärksamats i massmedia. Tidningen NU har en veckoupplaga på blygsamma 8000 ex, och kunde knappast hoppas på att blåsa upp en mediastorm. Redaktionschefen ringde då "en god vän" som arbetade på Dagens Nyheter, och gav stoffet till denne. Sålunda blev det en toppnyhet på DN, varvid andra medier hakade på. Politiker och kända personligheter trängdes för att få tillfälle att synas genom att uttrycka sin avsky för det inträffade.

SD-Kuriren delar övriga massmedias avsky för den typ av våldsdåd som Expo utsatts för, och anser att saken absolut skulle ha uppmärksamats. Även om man tycker att till exempel de vänstermilitanta sekternas attentat mot Ja till EU:s lokaler under 1994 borde ha blivit mer uppmärksamade, och att de som fördömde Expo-attentaten gärna kunde ha visat

samma hängivenhet i sitt fördömande av vänsterrörelsernas metoder. Men det intressanta i denna historia är hur mycket en enskild journalist med goda kontakter kan åstadkomma om han drar i de rätta trådarna.

Tidningen Journalisten gav för övrigt Expo en gratisannons och uppmanade andra media att göra likadant.

Frosseri i svenskhat

Trots det massiva stöd och den väldiga mängd gratisreklam Expo har fått, så låter allmänhetens entusiasm för denna tidsskrift vänta på sig. De flesta prenumeranterna kan antas återfinnas bland journalister, vänstersympatisörer och invandrarföreningar. Det är föga förvånande, för det är svårt att finna en tidsskrift som så vällustigt frossar i svenskhat. All form av kritik mot invandringspolitiken avfärdas som rasism och nazism, alla organisationer som framför sådan kritik beskrivs som nazistiska. Om organisationerna i fråga inte själva deklarerar att de är nazister, eller om de tar avstånd från nazism, beskriver Expo dem som "för-

täckta nazister". Även Ny Demokrati står med på listan över högerextrema organisationer. I det omtalade kalendariet, där brott, möten och manifestationer med anknytning till "rasism"

redovisas, tas till och med sådana saker som Livets ords demonstrationer upp!

Expo har även historiska artiklar om svensk rasbiologi genom tiderna och om jude- och zigenarförföljelser och kopplingen till förföljelser av i dag.

Vilken research Expo-journalisterna

bedriver är osäkert. Man kan anta att de har någon medlem i de partier och organisationer de tar upp i tidningen som förser dem med bulletiner och medlemsutskick, och att de prenumererar på tidningar som SD-Kuriren, Fri Information och Blå-gula frågor. Därutöver måste nog deras research betraktas som bristfällig, och i vissa fall är det uppenbart att de broderar ut texten med egna spekulationer och med rena sagor.

Att föra saklig och demokratisk debatt är tydligen inte Expos främsta prioritet. Någon debatt- eller insän-

"Att känna eller t.o.m. tycka att den vita rasen är underlägsen på alla upptänkliga plan är naturligt med tanke på dess historia och nuvarande handlingar. Låt den vita rasens västerland gå under i blod och lidande. Leve det mångkulturella rasblandade och klasslösa ekologiska samhället! Leve anarkin!"

Tobias Hübinette, Expo-journalist

darsida finns inte. Det är dessutom sannolikt tämligen utsiktslöst att försöka bemöta Expo:s påståenden och sagor. SD-Kuriren kommer inte att besvara sig med att bemöta tidningen.

Tobias Hübinette – en företagsam anarkist.

Sam Gunnar Tobias Hübinette är en 25-årig uppsalabo, adoptivbarn från Korea, som arbetar på Expo. Även om han är okänd för allmänheten är han är långt i från okänd hos polisen. Hübinette var länge en aktiv och militant anarkist som dömts till både böter och fängelse för olika brott. Han har bland annat vid ett tillfälle förstört TV-kablar så att ett bostadsområde i Uppsala blev utan TV. Han är vidare en flitig hotbrevskrivare.

Sedan Hübinette började arbeta på Expo har han påstått sig ta avstånd från militanta aktioner. Huruvida detta avståndstagande är ärligt menat är förstas en öppen fråga. Klart är i alla fall att han hyser ett djupt förakt för den Västerländska kulturen och att han i sina uttalanden ger uttryck för ytterst motbjudande rasistiska tankar. Ett par av de mest flagranta exemplen på hans rasism presenteras nedan:

"Att känna eller t. o. m. tycka att den vita rasen är underlägsen på alla upp-tänkliga plan är naturligt med tanke på dess historia och nuvarande handlingar. Låt den vita rasens västerland gå under i blod och lidande. Leve det mångkulturella rasblandade och klasslösa ekologiska samhället! Leve anarkin!"

Ur CREOL nr 1/1996

Det torde vara svårt att utanför de grövsta nazistiska tidsskrifterna finna liknande exempel på rasism. Det är också skrämmande att någon som ger uttryck för sådana åsikter tillåts arbeta på en tidning som påstår sig bekämpa rasismen.

"Enligt min uppfattning är alla vita människor, oavsett kön och samhällsklass per definition rasister i egen-skap av socialiserade kulturbärare."

Ur Svartvitt nr 1/1996

På annan plats i den artikel ovanstående citat är hämtat från säger Hübinette att han har valt att verka här i Sverige för att så gott det går bekämpa rasismen. Om han, som ovanstående uttalande visar, anser att

Lokalen i Scandic Hotell i Norrköping, där Sverigedemokraterna höll sitt årsmöte 1995, såg ut som ett slagfält efter de maskerade anarkisternas attentat. Tobias Hübinette, sedemera journalist på Expo, fanns på plats och greps som misstänkt för attentatet.

rasism inte är en attityd eller en åsikt, utan att den har att göra med hudfärg, måste man ställa sig frågan hur det är tänkt att bekämpa rasismen i ett land vars dominerande folkgrupp i egen-skap av sin hudfärg är rasister. Måhända har Hübinette tänkt att enda sättet att bekämpa rasismen är att utplåna alla vita. Man bör också ställa sig frågan varför Hübinette arbetar för en tidning som stöds av så många vita, det vill säga rasistiska politiker, journalister och artister. Ännu hellre bör man ställa sig frågan varför dessa väljer att stödja en tidning vars journalist ger uttryck för sådana åsikter.

Attentatet mot årsmötet -95

När SD-medlemmarna anlände till Scandic Hotell en tidig vårdag 1995 för att delta i 1995 års riksårsmöte, satt en ung man med videokamera vid ingången och filmade de som gick in. Mannen var en SSU-medlem vid namn Mattias Flyckt. Han hade, enligt vad han senare berättade för polisen, rest till Norrköping tillsammans med tre kamrater för att "filma Sverigedemokraterna på plats". En av de tre kamraterna var Tobias Hübinette.

En timme in på mötet ropade en av mötesdeltagarna "Nu kommer de!" Ett tiotal svartklädda, maskerade personer sågs springa på den grässlått som ledde fram till lokalens fönster, vilka satt i markhöjd. Alla deltagarna skyndade sig mot utgångarna. Man

hörde ljudet av glas som krossades, ett ack så välkänt ljud i samband med vänsterns politiska aktioner. Attentatsmännen slängde in gatstenar, färg och en blandning av saltsyra och fett. Undersökningsresultatet från Statens Kriminaltekniska Laboratorium sade att blandningen "ger otrevliga frätskador i kontakt med hud. Stänk i ögon kan ge bestående synskador".

Som genom ett under undgick samtliga mötesdeltagare allvarliga skador. Lokalen förstördes naturligtvis. Incidenten är på inget vis unik för den militanta vänsterns "arbetsmetoder", och samhället har sett, och kommer att få se mycket mer i samma stil. Men det intressanta är naturligtvis Tobias Hübinettes inblandning i saken. Hübinette, Flyckt och deras två kamrater greps som misstänkta för händelsen.

Att kretsen kring Expo i själva verket hyser ett djupt förakt för den demokrati de påstår sig försvara torde vara uppenbart. Det är ironiskt att tidningen stöds av så många kända namn inom samhället, inklusive de folkvalda politikerna, vilka enligt en av Expos journalister alltså är att betrakta som rasister. Som demokratisk nationalist är man förpliktad att kasta ljus över så sorgliga samhällsföreteelser som Expo, en plikt som SD-Kuriren med denna artikel anser sig ha uppfyllt.

TEXT: TORBJÖRN KASTELL
BILD: MARTIN KARLSSON

Mediamoguler och presstö

Tredje statsmakten i analys

I det nya så kallade Informationssamhället har makten att styra opinionen fått mycket stor betydelse. Vi omges dagligen av ett mediabus där vi genom radio, TV och tidningar lockas till att köpa en viss vara, bära en viss sorts kläder, lyssna till en viss sorts musik – och, inte minst, att hysa en viss åsikt. Från sin roll att helt enkelt rapportera till och informera allmänheten har journalistkåren gripit makten att bestämma vad som skall komma allmänheten till del. Ingen affärsman, ingen kulturbärare och, framför allt, ingen politiker kan hoppas på framgång utan stöd från massmedia. När denna makt sedan koncentreras till allt färre ägare uppstår en situation som kan visa sig, och faktiskt också har visat sig, som mycket farlig för demokratin.

SD-Kuriren presenterar i denna artikel den Tredje statsmakten och de som har den makten i sin hand.

I Sverige menas med Tredje statsmakten den statsmakt som vid sidan av den politiska och juridiska makten kontrollerar landet. I engelskspråkiga länder benämns massmedia Fourth estate - Fjärde statsmakten eller Fjärde ståndet, efter Lords Temporal, Lords Spiritual och Commons (den världsliga makten, den andliga makten och det "vanliga folket"). Oavsett om man tillerkänner massmedia så mycket makt eller inte, står det ändå klart att makten över medierna är något man bör ta hänsyn till. Detta gäller i synnerhet om massmedierna, som i Sverige, kontrolleras av ett fåtal ägare. Läger man sedan därtill att det svenska systemet för presstö sannolikt är det mest generösa i världen är det skäl att granska massmediernas roll i ett demokratiskt system och huruvida denna roll uppfylls.

De svenska mediamogulerna
Den svenska tidningsmarknaden kon-

trolleras av ett tiotal koncerner, av vilka flera även har intressen inom etermedierna (radio och TV). Den utan jämförelse största ägargruppen är familjen Bonnier, som kontrollerar 27,8% av dagspressen. Bonniers närmaste konkurrent, Tidnings AB Stampen som ägs av familjen Hjärne kontrollerar "bara" 8,4% av dagspressen. I tabellen i slutet av denna artikel presenteras de viktigaste

annat film, radio, reklam, informationsteknik, tryckning, sättning, emballage och video. De har också inflytande över flera andra tidningar genom deläggande, och i bland genom att de på sina tryckerier trycker tidningar som de inte äger.

Familjen Bonnier och Bonniersfären omfattning och inflytande på svensk massmedia, kultur- och informationsverksamhet saknar fullständigt

Sundsvalls tidning - den största av de fyra tidningar som kontrolleras av Kjell Sundin och Gefle Dagblads-koncernen

ägargrupperna och de tidningar de ger ut. Listan är inte helt komplett, och tar enbart upp tidningsägandet. De flesta på listan upptagna ägarna bedriver också verksamhet inom bland

motstycke i Sverige. Enbart deras tidningar, Dagens Nyheter, Expressen och Dagens Industri har en sammanlagd upplaga på nästan en miljon exemplar.

Tidnings AB Marieberg, det bolag som äger Expressen och Dagens nyheter (samt även bildbyrån Pressens Bild och delar av Sydsvenska Dagbladet) hade

år 1993 en omsättning på över sju miljarder. Detta är dock bara en del av den väldiga Bonniersfären. Familjen äger flera stora bokförlag, som Albert Bonniers förlag, Bonnier Alba, Wahlström och Widstrand vid sidan

av ett antal bokklubbar. De äger ett stort antal vecko- och specialtidningar, som Året Runt, Damernas Värld och Illustrerad Vetenskap. Genom Semic International ger de ut flera serietidningar och seriealbum. De bedriver omfattande verksamhet inom distribution och produktion av film; de äger 47 biografier. De har intressen inom kabel-TV och kommersiell radio, och inom så vitt skilda områden som möbler, medicin, fastigheter och måltidsservice.

Jan Stenbeck, styrelseordföranden i AB Kinnevik måste anses som den främsta mediamogulen inom etermedia. Media är emellertid inte Stenbecks främsta intresse. Kinnevik-koncernens område är i första hand förpackningar och förpackningsmaterial. Koncernens omsättning 1993 var 9,3 miljarder kronor. TV- och mediadelen omsatte ca 2,4 miljarder. Kinnevik äger följande TV-kanaler: TV3, TV6, Z TV, TV 1000, FilmMax och TV-Shop. Den äger också ca 25% av TV4.

Att mediaföretag investerar i utlandet och äger betydande delar av utländsk massmedia är inget ovanligt; Bonnier-gruppen äger delar av den danska tidningen Børsen, och delar av norska Bergens Tidende; Bonniers har också börjat köpa mediaföretag i Estland, Lettland och Ryssland. Persgruppen äger en finsk radiostation. Kinnevik-koncernen har även den omfattande utländska intressen; den äger delar av den norska radiokanalen P4, samt 20% av sydafrikanska Rainbow Television.

Utländska mediaföretag har aldrig haft särskilt stora intressen i Sverige tidigare, men detta håller på att ändras; 1996 köpte den norska mediakoncernen Schibsted hälften av Aftonbladet. De har också visat sig intresserade av att överta Finanstidningen, Dagens Politik och Arbetet Nyheterna. Schibsteds koncernchef Kjell Aamot har sagt att

Schibsted skall bli det ledande massmediebolaget i Norden (*Journalisten* nr 36/1996).

Mediamogulernas politiska intressen

Av ovanstående torde det stå klart att om det lilla fåtal personer som styr Bonniers väldiga mediaimperium skulle få för sig att påverka opinionen i en eller annan riktning, har de helt unika möjligheter att göra detta, möjligheter som ingen politiker,

vanlig med-

tjänst kvar. Betydligt större inflytande över den svenska

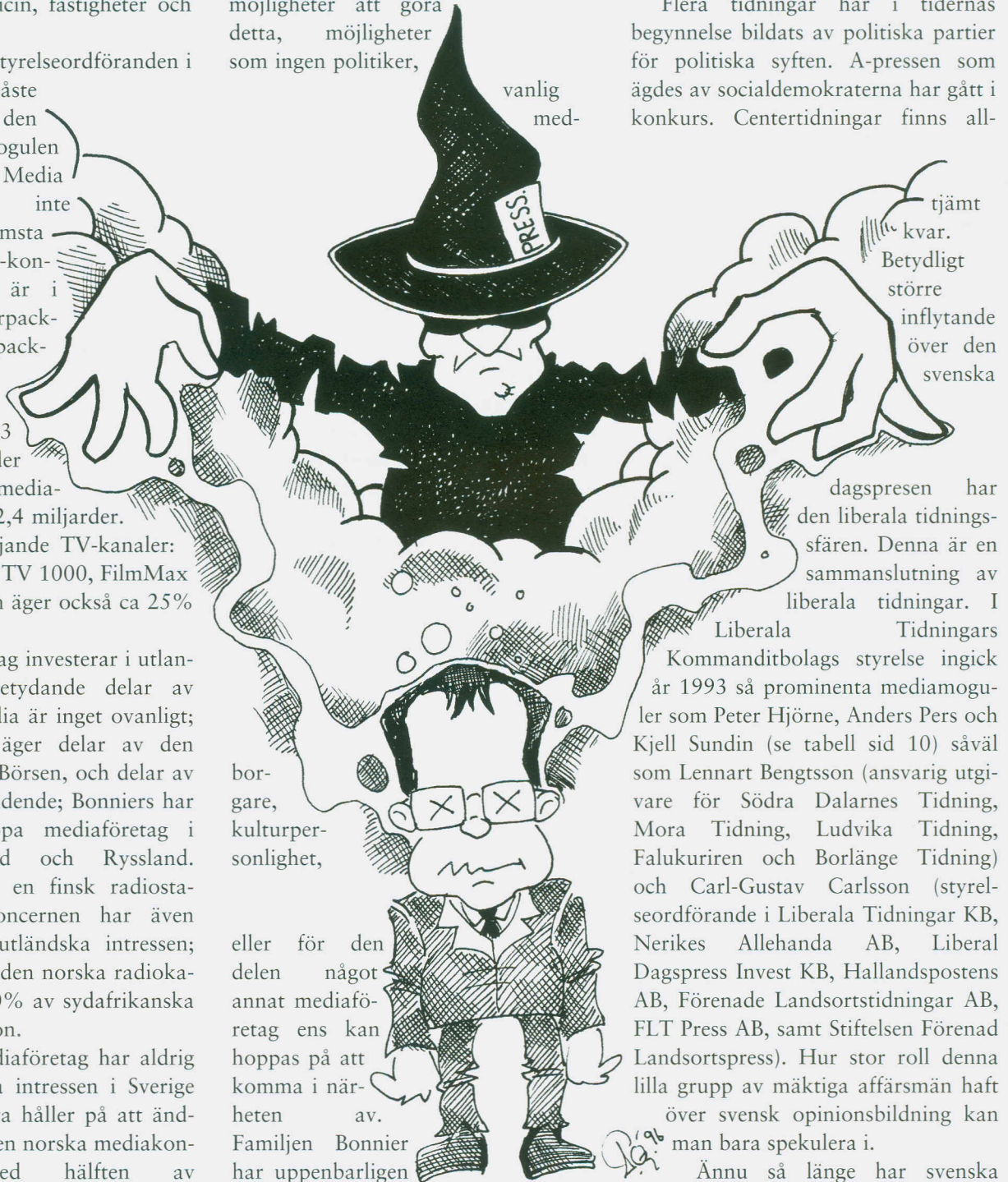
dagspressen har den liberala tidningsfären. Denna är en sammanslutning av liberala tidningar. I

Liberala Tidningars Kommanditbolags styrelse ingick år 1993 så prominenta mediamoguler som Peter Hjärne, Anders Pers och Kjell Sundin (se tabell sid 10) såväl som Lennart Bengtsson (ansvarig utgivare för Södra Dalarnes Tidning, Mora Tidning, Ludvika Tidning, Falukuriren och Borlänge Tidning) och Carl-Gustav Carlsson (styrelseordförande i Liberala Tidningar KB, Nerikes Allehanda AB, Liberal Dagspress Invest KB, Hallandspostens AB, Förenade Landsortstidningar AB, FLT Press AB, samt Stiftelsen Förenad Landsortspress). Hur stor roll denna lilla grupp av mäktiga affärsmän haft över svensk opinionsbildning kan man bara spekulera i.

Ännu så länge har svenska mediamoguler inte haft några politiska ambitioner, åtminstone inte några som märkts utåt. Men ett exempel på vad som i sådana fall skulle kunna hända utgör Silvio Berlusconi, den ita-

borgare, kulturpersonlighet,

eller för den delen något annat mediaföretag ens kan hoppas på att komma i närheten av. Familjen Bonnier har uppenbarligen insett att en alltför stark mediakoncentration kan medföra kritik från allmänheten och eventuellt åtgärder från staten, och har gått försiktigt tillväga. Deras roll har hit-

lienske mediamogulen som år 1994 tog sig in i det italienska parlamentet i kraft av sitt ägande av italiensk TV.

Den internationellt sett främste mediamogulen måste anses vara den australiensiske tidningsmannen Rupert Murdoch. Förutom 37 tidningar, tre TV-stationer och 30 tryckerier i Australien, äger han flera tidningar och tryckerier i England – bland annat den berömda *The Times* – samt åtskilliga tidningar, förlag, tidsskrifter och tryckerier i USA, samt elva olika TV- och filmbolag, bland vilka kan nämnas 20th Century Fox.

Presstödet

Som tidigare nämnts är det svenska systemet för presstöd sannolikt det mest generösa i världen. Budgetåret 1995/96 omfattade det totala presstödet ca 480 miljoner kronor. Syftet med presstödet är att säkerställa mångsidighet och pluralism inom pressen genom att hjälpa tidningar som inte klarar av sin verksamhet utan statligt bistånd.

Det finns tre olika former av presstöd; driftstöd, utvecklingsstöd och distributionsstöd. Driftstödet är det viktigaste. Det utgjorde budgetåret 1995/96 406 miljoner kronor. Villkoren för att få driftstöd är bland

annat att tidningen måste ha minst 2000 prenumeranter, att den inte får ha mer än 50% annonser, samt att den måste ha en av presstödsnämnden fastställd mängd redaktionellt innehåll (text och bild) per år. Det lägsta driftstödet är 1688000 kronor per år.

Utvecklingsstöd beviljas av särskilda skäl för tidningar i konkurrensmässigt underläge som vill göra investeringar. Endast tidningar som uppbär driftstöd kan beviljas utvecklingsstöd.

Distributionsstödet är ett stöd som lämnas för varje exemplar av en tidning som distribueras till prenumeranterna. Det uppgår för närvarande till 9,25 öre per exemplar.

Vissa tidningar uppbär synnerligen omfattande presstöd, trots att de i bland ingår i stora mediakoncerner. De största mottagarna av presstöd år 1995 var Arbetet och Svenska Dagbladet, vilka fick drygt 48 miljoner vardera i presstöd. Bonnierägda Dagens Industri och Dagens Nyheter är för stora för att få driftstöd, men genom sin blotta storlek uppgår deras distributionsstöd till sammanlagt 7,7 miljoner; mer än fem gånger så mycket som mindre tidningar får i driftstöd. Det finns definitivt anledning att ifrågasätta den väldiga Bonnierkoncernens behov av skattefi-

nansierade presstöd.

Vi har under nittioalet sett framväxandet av flera mediajättar, inom Sverige såväl som i utlandet. Bonnierkoncernen har på två år ökat sin andel av den svenska dagspressen från 23,2% till 27,8%. Det finns inget som tyder på att trenden mot ett ägande koncentrerat till allt färre personer kommer att vända inom överskådlig framtid. Om mediamogulerna skulle få politiska ambitioner, eller om de redan har det, är det i deras hand och inte hos politiker eller väljare som den sanna makten ligger. Det är omöjligt att säga hur många gånger dessa ägare har dikterat vad som skall komma allmänheten till kännedom, och hur den politiska debatten skall föras.

TEXT OCH FOTO:
TORBJÖRN KASTELL
TECKNING: ÅKE OLSSON

Följande källor har använts till denna artikel:

Hadenius, Stig: *Massmedier*
Hadenius, Stig/Anderberg, Gustaf:
Vem äger vad i svenska massmedier?
Presstödsnämnden: *Dagspressens ekonomi 1995*
Svensk författningssamling

Sveriges största tidningsägare

Ägare	Andel av dagspressen (1993)	Ägda tidningar
Familjen Bonnier Peter Hjärne	27,8% 8,4%	Expressen, Dagens Industri, Dagens Nyheter Göteborgsposten (delägare i ett flertal andra tidningar, som GT, Sydsvenska Dagbladet, Nerikes Allehanda) Svenska Dagbladet
SvD-Huvudstadspress Familjen Ander	4,8% 4,1%	Nya Wermlands-Tidningen, Filipstads tidning, Enköpingsposten, Arvika Nyheter, Säffle Tidning, Nordvästra Skånes Tidningar, Tidning för Skaraborgs Län, Karlskoga Tidning, Nya Kristinehamnsposten, Skaraborgs Läns Allehanda, Hjo Tidning, Fryksdals Bygden.
Familjerna Hamrin/Fredriksson	4,0%	Jönköpingsposten, Smålandstidningen, Värnamo Nyheter, Smålaningen, Skövde Nyheter, Falköpings Tidning, Skaraborgs Läns Tidning, Västgötabladet Södermanlands Nyheter, Hallands Nyheter, posten, Länstidningen Södertälje, Nynäshamnsposten, Lidingö
Centertidningar AB Östersunds- Norrtelje Tidning, Tidning Kjell Sundin	2,8% 2,6%	Gefle Dagblad, Sundsvalls Tidning, Ljusnan, Örnskölds viks Allehanda.
Familjen Pers	2,6%	Vestmanlands Läns Tidning, Bäragslagsbladet, Sala Allehanda, Avesta Tidning, Fagerstaposten,

Lokala medlemsbulletiner

På flera håll i landet har Sverigedemokraternas kommun- eller distriktsavdelningar tagit initiativ till egna, lokala medlemsbulletiner som komplement till riksbulletinen. Några av dem håller så hög kvalitet att de förtjänar att uppmärksammas även av medlemmar i övriga landet. SD-Kuriren presenterar här ett urval av de bulletiner som produceras lokalt.

Lysande!

Klart godkänt

Ni kan nog bättre

Exemplariskt.

Godkänt - men med utrymme för förbättringar

Och hur länge har du jobbat på EXPO?

Facklan

Facklan, SD-Uddevallas bulletin måste betraktas som den bästa av de lokala bulletiner som ges ut i landet. Både i fråga om storlek, innehåll och utgivningsfrekvens slår den allt annat som produceras lokalt. Den ligger på 18 - 24 sidor och kommer ut varannan månad, och sätter i det avseendet självaste SD-Kuriren i skuggan. Den innehåller rapporter från hela landet som kan vara av intresse för partiet, ofta skrivet i raljerande, underhållande ton; *Facklan* har faktiskt lagt in ett generöst mått humor i sin bulletin, något som man annars i stort sett saknar i partiets tidningar och medlemsblad. Som stående inslag i *Facklan* finns den politiskt korrekta Folke P. Artist som alltid har samhällsanpassade kommentarer i sin pratbubbla. Michael Alonzo har med sina uttalanden givit *Facklan* möjlighet att i de senaste numren ha en särskild sida med de mest frapperande exemplen på svenskförakt.

Men *Facklan* innehåller också många historiska artiklar om allt från Sveriges stormaktstid till kommunismens illdåd. Flera artiklar har lokal anknytning, då det ju är en lokalbulletin. Här kan man läsa om lokala hjältar som Uddevallabon som stupade i Finska vinterkriget, eller om den gången 1940 då det svenska luftvärnet sköt ned ett tyskt stridsflygplan vid Uddevalla.

Även om det verkar som om Uddevallas medlemmar snart får betala för att aktivisterna bakom *Facklan* skall kunna fortsätta ge ut bulletinen, är det ändå mycket imponerande att man kunnat ge ut ett medlemsblad av så hög kvalitet helt gratis. Om någon kritik skall riktas mot *Facklan* så är

det att utformningen och layouten kan vara väl enkel. Många sidor är helt enkelt maskinskrivna, och tidningen i sig är bara hophäftad i ena hörnet. Men, när innehållet håller så hög kvalitet bör inte rent utseendemässiga tillkortakommanden beröva *Facklan* sina välförtjänta fem facklor

Sveabulletinen

Sveabulletinen är SD-Uppsalas medlemsblad. Även om den "bara" har A5-format så måste den räknas som den snyggast gjorda bulletinen. Den är ordentligt häftad (till skillnad från de flesta bulletiner som bara har en nit i övre hörnet) och den har gott om bilder. Det mindre utrymme medger inte några längre artiklar, men det som står skrivet är av hög kvalitet. I likhet med *Facklan* har *Sveabulletinen* insett humorns värde, och har en stående avdelning, *Vår galna värld*, där man rapporterar från antirasistjippon eller presenterar de senaste citaten från invandringsförespråkarna, för bisarra för att man skall kunna annat än skratta.

Sveabulletinen kommer ut fyra gånger om året.

Den stolte karolinen

SD-Dalarna ger ut *Den stolte karolinen* som genom förändringarna i SD:s regionsindelning skall komma att bli medlemsblad även för Västmanland och Värmland. *Karolinen* är i fråga om stil och layout mycket lik riksbulletinen. Den är dock generösare med bilderna, och håller på det hela taget hög kvalitet. Artiklarna är välskrivna och intressanta; till skillnad från andra

bulletiner som lägger stor tonvikt på aktivistrapporter och historiska artiklar, innehåller *Den stolte karolinen* flera artiklar av debattkaraktär som tar upp ideologi och samhällsfrågor. Dessutom har SDU en egen avdelning. En annan sak som skiljer *Karolinen* från andra bulletiner är att man sätter ut byline (artikelförfattarens namn), vilket gör den mer förtroendeingivande.

Västbulletinen

Denna bulletin går - tyvärr mycket oregelbundet - ut till medlemmarna i Göteborgs och Bohus, Älvsborgs, Skaraborgs och Hallands län. Den är gjord i A5-format. Den är typografiskt sett omsorgsfullt och snyggt gjord, men den är rätt tunn och innehåller, med undantag för en teckning och en flagga, inga bilder eller illustrationer. Den verkar i första hand vara ett informationsblad. Men den fyller helt klart sitt syfte som lokalt medlemsblad.

Skånebladet

Skånebladet är medlemsblad för Skåne och Blekinge. Det är tunt - det exemplar SD-Kuriren fått till påseende är faktiskt bara ett blad. Det betyder att man i princip bara har plats för aktivitetsrapporter. Emellertid har man lagt in ett par bilder, och ett längre referat från nationaldagsfirandet i Ystad. Den lokala valfonden presenteras likaså.

Skånebladet har en bit kvar till *Facklans* nivå, men det fyller dock sitt syfte som informationsblad.

TORBJÖRN KASTELL

9 november

Gustav Adolfsdagen infaller som bekant den sjätte november. I år hamnade dagen mitt i veckan, och första lediga dag därefter var lördagen den nionde. Då samlades en stor skara Sverigedemokrater från göteborgstrakten och sydvästra Sverige för att fira den duglige kungen, som dessutom är staden Göteborgs grundläggare.

Hatartikel i GT

Först hade SD ett möte i Brunnsparken. Det hade föregåtts av långt tillståndskrångel, och någon vecka före mötet hade GT en hat- och hetsartikel mot SD (se sid. 4), där Unni Brandeby påstod att vi var nazister som var ute för att fira Kristallnatten! Artikeln är ett riktigt lågvattenmärke i alla avseenden.

Kristallnatten har blivit en benämning på natten mellan den 9 och 10 november 1938, då en centraldirigerad våldsvåg drabbade Tysklands judiska befolkning. Som om det var någonting för oss att fira! Men det finns ju alltid några människor som litat på skribenten och sväljer uppgifterna.

Lars Emanuelsson lyckades efter stora bemödanden få in en replik på Brandebys exempellösa lögn, men givetvis fick den ingen framträdande plats i tidningen.

Lyckat möte i Brunnsparken

Med tanke på all negativ publicitet måste utomhusmötet betecknas som en mycket stor framgång. Mikael Jansson höll ett tal, där han från demokratiska utgångspunkter gick till angrepp mot antidemokratiska rörelser såsom nazism, marxism, anarkism och fundamentalistisk islam. Han talade dock inte för förbud mot någon politisk eller politisk-religiös rörelse. I en framtida krissituation måste kanske demokratin försvara sig, menade han. Men än så länge räcker det med samhällets vanliga lagar.

Jansson betonade eftertryckligt allas rätt att framföra sina åsikter.

Under utomhusmötet i Brunnsparken höll Mikael Jansson ett innehållsrikt tal, där han bland annat angrep odemokratiska rörelser

Yttrandefrihet och mötesfrihet blev dagens tema. Jansson hyllade dagens festföremål, Gustav II Adolf. Han betonade – på tal om demokrati – att gamla kungar måste ses mot bakgrund av sin tid. Och sedd så är Gustav II Adolf i sanning värd att hyllas!

Jansson talade därefter om Sveriges djupa kristillstånd och om socialisternas vanstyre som lett därefter. Han passade också på att reda ut diverse missförstånd kring SD:s invandrings- och repatrieringspolitik. Så kom Jansson in på superstaten EU, som hotar sluka oss. När han krävde en ny, ärlig folkomröstning om EU-medlemskapet fick han spontana applåder.

Antidemokratisk aktion

Motståndargång visade sitt förakt för demokratin genom att göra sitt bästa för att överrösta Jansson med visselpipor, trummor, tjut och tillmälen. Det uppskattades inte av de många nyfikna som stannade för att se vad som stod på. Många tog emot våra flygblad, gav motdemonstranterna en menande blick och började läsa.

Polisen, som gjorde en beundransvärd insats, lyckades få stopp på det

mesta oväsendet. Våldsverkare togs om hand med detsamma. Ett par amatörmässiga äggkastare blev ögonblickligen gripna och "avväpnade". Polismyndigheten hade krånglat mycket före demonstrationen, men de poliser som höll ordning vid vår demonstration kunde inte ha gjort ett bättre jobb.

Smärre delar av Janssons tal dränktes av oväsendet, men det allra mesta nådde fram. Många göteborgare visade tydligt sitt stöd för våra åsikter, och ännu fler visade sitt stöd för *vår rätt att framföra* våra åsikter. Så när polisen bar bort en halvmaskerad, sprattlande slagskämpe, applåderade publiken.

Välordnat inomhusmöte

Sent på eftermiddagen hade SD-Göteborg ett stort inomhusmöte med ett sextiotial deltagare. Siffran är imponerande med tanke på att man inte kunnat gå ut öppet och annonsera mötet, eftersom risken för att antidemokratiska krafter skulle dyka upp med tillhyggen är stor i Göteborg.

Per Emanuelsson från SD-Göteborg hälsade oss välkomna, och därpå följde tal av Jimmy Windeskog

i Göteborg

Per Emanuelsson välkomnade till inomhusmötet.

och Anders Westergren. Windeskog gjorde en tillbakablick på dagen och hur etablissemang på alla sätt förföljt och misstänkliggjort den naturliga nationalismen. Han kom in på hur valesdlar stulits från postkontor och vallokaler, hur tidningar gjort lömska påhopp och sedan nekat gemäle, hur våra demonstrationer har stoppats, och hur mötesförbud råder för SD i hela Stockholm.

Anders Westergren från Höör jämförde i ett bejublat tal den demokratiska nationalismen med ett livgivande regn, som får den torra jorden att blomstra. Gemensamt för bägge talen var den optimistiska stämningen; vi kämpar inte längre i motvind. Vi känner att det har vänt. Svenskarna har äntligen börjat vakna!

Samvaro och diskussion

Därefter följde en lång paus då vi fick tillfälle att prata och bekanta oss med varandra. Det fanns kaffe med dopp och även ett välfyllt försäljningsbord där man kunde handla partitrojor, böcker, klistermärken och annat smått och gott. Efter pausen höll Mikael Jansson ett innehållsrikt tal där han beskrev Sverigedemokraternas kurs i

ett stort antal frågor. Mötesdeltagarna hade tillfälle att diskutera med Jansson, en möjlighet som flitigt utnyttjades.

Elbyl

När vi körde ned från Uppsala hade vi med oss ett TV-team, som skulle göra ett programinslag om SD för ungdomsprogrammet Elbyl. Förutom SDU-chefen Jimmy Windeskog från Borlänge, åkte Magnus Edman från Sala och Joakim Larsson från Tierp med TV:s bil och TV-folket fick en god chans att bekanta sig med SD:s yngre aktivister.

Inslaget visades 18/11 i Elbyl, och det stärkte inte vår tilltro till massmedia. Fula insinuationer förekom. SD jämförde t.ex.

med de grupper i före detta Jugoslavien som ägnar sig åt "etnisk rensning". En sådan jämförelse kan dock den förnuftige TV-tittaren ta ställning till. Värre var att man på ett ohederligt sätt hade klippt bort delar av intervjun med Mikael Jansson, för att han skulle framstå som okunnig och fördomsfull. Denna typ av "journalistik" är välkänd från diverse diktaturländer, men hör inte hemma i ett demokratiskt samhälle.

En väl använd dag

Slutintycket av mötet i Göteborg var mycket gott: SD hade lyckats genomföra en fin demonstration där de rätta sakerna hade blivit sagda. Vi Sverigedemokrater demonstrerade öppet och ärligt med våra flaggor och vårt raka budskap. På Gustav Adolfs torg något hundratal meter bort stod en grupp maskerade anarkister under vajande svarta fanor. Förbipasserande kunde jämföra de båda demonstrationerna och dra sina slutsatser. Lördagen den 9 november hade vi Sverigedemokrater alla skäl att vara belåtna med.

TEXT: EVA NYMAN
BILD: PATRIK LINDGREN
EVA NYMAN

Polisen gjorde en lyckad insats med att hålla störande element borta från mötet.

30 november

I år var det dags för Sverigedemokraterna att åter högtidlighålla Karl den tolfte dag i Stockholm. Att SD:s firande har legat nere har haft flera skäl. Vi vill inte bli förknippade med upplopp och slagsmål.

En annan viktig orsak till att SD under en tid inte velat organisera större manifestationer, har varit att en del av våra sympatisörer klätt sig och uppträtt på ett sätt som skapat osäkerhet om vart vårt parti syftar. Vi har medvetet avstått från att ordna högtidliga möten medan vi arbetat för att den "svans" som misskrediterat SD skulle försvinna.

Inget möte i Kungsträdgården

Vi hade ansökt om att få hålla vårt möte i Kungsträdgården, och lägga ned en krans vid Karl XII:s staty. Men polisen nekade oss tillstånd för ett möte på den platsen.

-Till statyn kommer ingen den dagen - det var det besked vi fick. Däremot fick vi tillstånd för ett möte vid Riddarholmskyrkan, där kung Karl ligger begravnen.

Riddarholmen

Klockan fyra den 30 november samlades en stor skara Sverigedemokrater och sympatisörer på Birger Jarls torg utanför Riddarholmskyrkan. Med kyrkväggen som fond ställde SD upp en banderoll med texten DEMOKRATI. På ömse sidor stod fanbärare. Mikael Jansson höll högtidstalet, som formade sig till en hyllning av Karl XII. Han inledde med Geijers hyllningsdikt som börjar "Viken tidens flyktiga minnen" och avslutade med att recitera Esaias Tegnér's bekanta "Kung Karl den unge hjälte".

Karl XII:s staty

Mikael Jansson berättade om resandet av Karl XII:s staty. Karl XII upplevdes på den tiden som en enande nationell symbol. De som tog initiativet till minnesmärket var demokrater som kämpade för allmän rösträtt. Pengar fick man genom en jätteinsamling bland vanligt, enkelt folk. När statyn till slut avtäcktes skedde det inför ett hav av åskådare ur alla samhällsklasser.

En stor skara Sverigedemokrater, liksom ett antal journalister lyssnade när Mikael Jansson talade vid Riddarholmskyrkan.

Hotet EU

Numera försöker man få oss svenskar att se ned på de gamla kungarna som odemokratiska. Men samtidigt urholkas nu demokratin, och besluten flyttas bort från folket. Liksom svenska folket förts bakom ljuset vad gäller massinvandringen, söker man nu lura oss allt närmare superstaten, Europaunionen.

I EU, superstaten, blir Sverige bara en valkrets, varnade Jansson. De många språken upplevs redan som ett hinder. Hur länge kommer vi att ha svenskan kvar, frågade han sig. Han konstaterade att folket vilseletts i EU-frågan, och han krävde en ny, ärlig folkomröstning.

Svensk kultur

Svensk kultur måste räddas, det är en självklarhet. Därför, bland annat, skall vi lämna EU. Vi måste genomföra vårt repatrieringsprogram, så att inte Sverige kommer att slitas sönder av etniska konflikter. Vi Sverigedemokrater har en dröm om ett harmoniskt Sverige, ett folkhem där samhällsklasser och generationer lever i harmoni med varandra.

Hjärtefrågor

Jansson kom in på ett antal av våra hjärtefrågor: Försvarets nedmon-

tering oroade honom djupt. Hela Sverige måste försvaras! Från den inställningen viker inte Sverigedemokraterna. Det är samhällets uppgift att ge skydd och trygghet åt de laglydiga medborgarna, och den tilltagande grova brottsligheten skall därför bekämpas. Den person som tre gånger återfaller i *grov* brottslighet skall veta

Jakob Eriksson och Joakim Larsson trotsade den begynnande vinterkylan och ställde upp som fanbärare

i Stockholm

Karl XII var även kung av Finland, och en finsk fana fanns representerad för att visa på den nordiska enigheten.

att han får tillbringa resten av livet i fängelse.

Ekologiskt ansvar

Jansson kom också in på människans plats i det ekologiska systemet och vårt ansvar för natur och miljö. Han talade varmt för djurskyddet och om respekten för våra tamdjur. Han varnade för gentekniken och de katastrofala följder som den i värsta fall kan få. SD kan bara acceptera sådana genetiska experiment som sker i isolerad laboriemiljö, och som syftar till att utveckla läkemedel för att rädda liv.

Ostört möte

Runt om på Riddarholmen höll polisen vakt. Det var ett fullkomligt lugnt möte, och inga motdemonstranter störde. Det kan väl aldrig vara så att våra politiska motståndare har börjat respektera demokrati och yttrandefrihet? Eller var det polisen som helt enkelt inte släppt dem över bron till Riddarholmen? Ingetdera verkar troligt, men det var hur som helst skönt att kunna fira Karl XII:s dag på ett lugnt och värdigt sätt.

Högtidsstämning

Jansson kunde alltså tala ostörd, och en verklig högtidsstämning infann sig trots råkyran. Ljusstakar lyste i fönst-

ren runt torget. På den lilla Riddarholmen står de gamla vackra husen ännu kvar. Flera är ursprungligen palats, byggda av stormaktstidens adel. Det ståtliga Wrangelska palatset, numera Svea Hovrätts hus, var bostad åt kungafamiljen sedan det kungliga slottet, Tre Kronor, brunnit ned 1697.

Riddarholmskyrkan

Märkligast är dock Riddarholmskyrkan, en av Stockholms äldsta byggnader. Där ligger många av Sveriges kungar och drottningar begravda. Gustav V, död 1950, är den kung som senast begravts där. Den förste kung som jordats i kyrkan är Magnus Ladulås, som dog 1290. Han var son till Birger Jarl, som brukar räknas som staden Stockholms grundläggare. Riddarholmskyrkan är svensk historia i sammandrag.

Inför 30 november 1997

Nästa gång det är dags att fira Karl XII:s dag skall vi möta upp ännu fler. Kom också du, och ta med dig släkt och vänner! Låt oss tillsammans göra dagen till vad den var avsedd att vara: en allmän, folklig högtidsdag, då vi svenskar samlas kring våra historiska minnen.

TEXT: EVA NYMAN
BILD: STEVE LARSSON

Kalenderförvirring

När dog egentligen Karl XII? Frågan kan tyckas löjlig med tanke på den uppmärksamhet 30 november har fått genom åren. Men de politiskt korrekta tidningarna, i synnerhet Expressen, har i sina krönikor och kåserier börjat påpeka att det i själva verket var den 11 december, och förlöjligat de "dumma rasisterna" som firar fel dag. För den som kan sin historia är detta ett ganska fånigt sätt att försöka angripa dem som hedrar Karl XII den 30 november, men en närmare redogörelse kan ändå vara på sin plats.

Den Julianska kalendern, som infördes av Julius Caesar år 46 f. kr. användes i Europa fram till 1500-talet. Enligt denna kalender var året 0,0078 dygn för långt. Vid kyrkomötet i Nicaea år 325 inföll vårdagjämningen den 21 mars, men vid mitten av 1500-talet hade den förskjutits till den 11 mars. Eftersom påskens infallande berodde på vårdagjämningen fann kyrkan detta vara en olägenhet. Påven Gregorius XIII införde därför år 1582 den gregorianska kalendern, varvid tio dagar i oktober utelämnades. I de katolska länderna infördes den nya tideräkningen omedelbart, men de icke-katolska länderna, däribland Sverige, väntade ytterligare ett par sekel. Danmark-Norge började använda den nya tideräkningen år 1700, och därför är Karl XII:s död angiven till den 11 december vid Fredriksstens fästning. Sverige införde den gregorianska kalendern år 1735, då 1 mars kom direkt efter 17 februari.

Även i andra länder finns denna förvirring. I Ryssland infördes den gregorianska kalendern först 1918, året efter revolutionen, och därför kan man i den kommunistiska retoriken höra uttryck som "Oktoberrevolutionen" och "Röd oktober", trots att den inföll i november 1917. Kommunisterna bör alltså inte yttra sig då det gäller firande av fel dag.

För alla svenskar avled Karl XII söndagen den 30 november, den första i advent, och det var denna dag vi skulle minnas som hjältekonungens dödsdag. Det finns därför knappast anledning att förlöjliga det faktum att patrioter väljer att minnas honom just denna dag.

Erik Gustaf Geijer

Föregående nummer av SD-Kuriren tog upp Götiska förbundet och en av dess mer prominenta medlemmar, Esaias Tegnér. I detta nummer tar vi upp en minst lika välkänd svensk skald, som var en av Götiska förbundets grundare.

Skalden, historikern, filosofen och politikern Erik Gustaf Geijer föddes i januari år 1783 på Ransätters bruk i Värmland. Han fick en lycklig barndom hos sin fader, brukspatron Bengt Gustaf Geijer, och var en aktiv ung man. Han idrottade och höll sig i form med bergsklättring och skridskoåkning, men var också intresserad av konst och musik; redan vid sex års ålder spelade han piano.

Efter studier vid Karlstads läroverk, där han fick utmärkta betyg, sändes Geijer redan vid 16 års ålder till universitetet i Uppsala. Till en början hade han tänkt att lära sig något praktiskt yrke, och ville på

universitetet studera bergsvetenskap, men han kom snart på andra tankar, och under sin tid i Uppsala studerade han historia, filosofi och klassiska språk. Utöver detta undervisade han också två av sina yngre bröder.

År 1803 utlyste svenska akademien en tävling som gällde att skriva ett äreminne över Sten Sture den äldre, svensk riksförståndare i slutet av 1400-talet. Geijer vann tävlingen med sitt bidrag, och som han bara var 20 år gammal gjorde han sig i och med detta ett namn.

Efter att ha blivit docent i historia vid Uppsala universitet grundade Geijer tillsammans med några vänner det Götiska förbundet. På hans initiativ gav förbundet ut tidningen *Iduna*, i vilken medlemmarnas dikter publicerades. Här publicerades för första gången Geijers mest kända dikter, som *Manhem*, *Odalbonden* och *Vikingen*.

Under 1830-talet var Geijer konservativ riksdagsman, men avföll sedemera till liberalismen. Han kungjorde detta i sin nystartade tidning *Litteratur-bladet*. I och med detta förlorade han flera av sina gamla vänner. Bedrövelsen över detta återspeglas i dikter som *Tonerna* och *Ensam i bräcklig farkost*.

Före 50 års ålder ådrog sig Geijer en hjärtsjukdom, sannolikt på grund av överansträngning. Han fortsatte dock att vara verksam under en längre tid, och först under det sista levnadsåret blev följderna svårare. För att kunna underlätta sina historiska efterforskningar flyttade han år 1846 till Stockholm, för att få Riksarkivet inom bekvämt avstånd. Hans vistelse i huvudstaden blev dock inte lång. Den 23 april 1847 avled Erik Gustaf Geijer. Hans stoft fördes till Uppsala, där hans gravvård står. TORBJÖRN KASTELL

Vikingen och Odalbonden

Två nationalkaraktärer

Vikingen och *Odalbonden* är två av Geijers mer kända dikter. De skrevs år 1811, och skildrar två olika karaktärer som är utmärkande för det svenska folket. Å ena sidan den äventyrslystne vikingakrigaren som reser på världens hav; å andra sidan den trygge och stadige bonden som värnar hemmets härd och lugnt brukar jorden.

Vikingen

Vid femton års ålder blev stugan mig trång,
där jag bodde med moder min.
Att vakta på gettren blev dagen mig lång;
jag bytte om håg och sinn.
Jag drömde, jag tänkte, jag vet icke vad,
jag kunde som förr ej mer vara glad
uti skogen.

Med häftigt sinne på fjället jag språng
och såg i det vida hav.
Mig tycktes så ljuvlig böljornas sång,
där de gå i det skummande hav.
De komma från fjärran, fjärran land,
dem hålla ej bojor, de känna ej band
uti havet.

En morgon från stranden ett skepp jag såg;
som en pil in i viken det sköt.
Då svällde mig bröstet, då brände min håg,
då visste jag, vad mig tröt.
Jag lopp i från gettren och moder min,
och vikingen tog mig i skeppet in
uppå havet.

Och vinden med makt in i seglen lopp;
vi flögo på böljornas rygg.
I blånande djup sjönk fjällets topp,
och jag var så glad och så trygg.
Jag faders rostiga svärd tog i hand
och svor att erövra mig rike och land
uppå havet.

Vid sexton års ålder jag vikingen slog,
som skällde mig skägglös och vek.
Jag sjökonung blev - över vattnen drog
uti härnadens blodiga lek.
Jag landgång gjorde, vann borgar och slott
och med mina kämpar om rovet drog lott
uppå havet.

Ur hornen vi tömde då mjödets must
med makt på den stormande sjö.
Från vågen vi härskade på var kust -
i Valland jag tog mig en mö -
i tre dagar grät hon, och så blev hon nöjd,
och så stod vårt bröllop med lekande fröjd
uppå havet.

En gång även jag ägde länder och borg
och drack under sotad ås,
och drog för rike och menighet sorg
och sov inom väggar och lås.
Det var en hel vinter - den syntes mig lång,
och fast jag var kung, var dock jorden mig trång
emot havet.

Jag ingenting gjorde, men hade ej ro
för att hjälpa var hjälplös gäck.
Till mur vill man ha mig kring bondens bo
och till lås för tiggarens säck.
På sakören, edgång och tjuvar och rån
jag hörde mig mätt - vor' jag långt därifrån
uppå havet!

Så bad jag - men hän gick och vintern lång,
och med sippor stränderna strös.
Och böljorna sjunga åter sin sång
och klinga: till sjöss, till sjöss!
Och vårvindar spela i dal och höjd,
och strömmarne frie störta med fröjd
uti havet.

Då grep mig det fordna osynliga band,
mig lockade böljornas ras.
Jag strödde mitt gull över städer och land
och slog min krona i kras.
Och fattig som förr, med ett skepp och ett svärd,
emot okända mål drog i vikingafärd
uppå havet.

Som vinden frie vi lekte med lust
på fjärran svallande sjö.
Vi människan sågo på främmande kust
på samma sätt leva och dö.
Bekymren med henne städs bosätta sig,
men sorgen hon känner ej vikingens stig
uppå havet.

Och åter bland kämpar jag spejande stod
efter skepp i det fjärran blå.
Kom vikingasegel - då gällde det blod;
kom krämarn - så fick han gå.
Men blodig är segren den tappre värd,
och vikingavänskap den knytes med svärd
uppå havet.

Stod jag mig om dagen å gungande stäv,
i glans för mig framtiden låg,
så rolig som svanen i gungande säv
jag fördes på brusande våg.

Mitt var då vart byte, som kom i mitt lopp,
och fritt som omåtliga rymden mitt hopp
uppå havet.

Men stod jag om natten å gungande stäv
och den ensliga vågen röt,
då hörde jag nornorna virka sin väv
i den storm genom rymden sköt.
Likt mänskornas öden är böljornas svall:
Bäst är vara färdig för medgång som fall
uppå havet.

Jag tjuvu år fyllt - då kom ofärden snar,
och sjön nu begärar mitt blod.
Han känner det väl, han det förr druckit har,
där hetaste striden stod.
Det brinnande hjärta det klappar så fort,
det snart skall få svalka å kylig ort
uti havet.

Dock klagar jag ej mina dagars tal:
snabb var, men god, deras fart.
Det går ej en väg blott till gudarnes sal,
och bättre är hinna den snart.
Med dödssång de ljudande böljor gå;
på dem har jag levat - min grav skall jag få
uti havet.

Så sjunger på ensliga klippans hall
den skeppsbrutne viking bland brännings svall -
i djupet sjön honom river -
och böljorna sjunga åter sin sång,
och vinden växlar sin lekande gång,
men den tappres minne - det bliver.

Odalbonden

Å bergig ås, där står mitt hus, högt över skog och sjö.
Där såg jag första dagens ljus, och där vill jag och dö.

Må ho, som vill, gå kring världens rund;
vare herre och dräng den det kan!
Men jag står helst på min egen grund
och är helst min egen man.

Mig lockar icke ärans namn, hon bor dock i mitt bröst.
Min skörd ej gror i ryktets famn, jag skär den lugn var höst.

Den jorden behärskar har tusende ben
och väl tusen armar därtill,
men svårt är dem röra - min arm är ej sen
att föra ut, vad jag vill.

Jag tror ej böljans falska lopp, som far förutan ro.
Den fasta jord hon är mitt hopp, hon visar evig tro.

Hon närer mig ur sin hulda barm
den tid, som mig ödet gav.
Hon fattar mig säkert, hon håller mig varm,
då jag dör, uti djupan grav.

Ej buller älskar jag och bång. Vad stort sker, det sker tyst.
Snart märks ej spår av stormens gång, av blixten, sen den
lyst.

Men tyst lägger tiden stund till stund,
och du täljer dock icke hans dar.
Och tyst flyter böljan i havets grund,
fast regnbäcken skrålande far.

Så går ock jag en stilla stig: Man spör om mig ej stort.
Och mina bröder likna mig, var en uppå sin ort.

Vi reda för landet den närande saft,
vi föda det - brödet är vårt.
Av oss har det hälsa, av oss har det kraft,
och blöder det - blodet är vårt.

Var pöåga har sitt skri för sig, men hälsan tiger still;
därför man talar ej om mig, som vore jag ej till.

De väldige herrar med skri och med dån
slå riken och byar omkull;
tyst bygga dem bonden och hans son,
som så uti blodbestänkt mull.

Mig mycken lärdom ej är tung; jag vet blott, vad är mitt.
Vad rätt är, ger jag Gud och kung och njuter resten fritt.

De lärde, de rike de bråka sitt vett
att röna, vars rätt som är god.
Mig ren är den rätt, som man värvt med sitt svett
och som man värjt med sitt blod.

Jag går ej stadigt stugan kring; ty blir mig hågen varm,
jag vandrar opp till Svea ting med skölden på min arm.

Med mång' ord talar vår lagman ej
för kungen i allmän sak.
Men kraftigt är allmogens ja eller nej
under vapnens skallande brak.

Och om till krig han uppbåd ger, så gå vi man ur gård.
Där kungen ställer sitt banér, där drabbar striden hård.

För älskade panten i moders famn,
för fäder, för hem vi slåss.
Och känner ej ryktet vårt dunkla namn,
Sveakonungar känna oss.

Så sjunger glatt vid sprakande spis i den kalla vinterkväll
den gamle man uppå bondevis med söner sin' i sitt tjäll.
Han sitter och täljer sin ålders stav. Må hans ätt ej i
Sverige se Slut!
Väl bondens minne sänks uti grav, men hans verk varar
tiden ut.

Möte på tidningen INFO –någonstans i underjorden.

Det var möte på redaktionen hos den ansedda antirasistiska tidningen INFO. Närvarande var redaktionschefen, journalisterna A och B, samt en praktikant som för tidningens räkning bevakat ett av Sverigedemokraternas torgmöten.

”Nå”, sade redaktionschefen, ”vad sade de djävla fascisterna den här gången då?”

”Ja, i korthet sade de att Sverige måste gå ur EU, och så var det lite om Gustav II Adolf, mötet hölls ju den 6 november.”

”Sades det inget rasistiskt om invandrarna” frågade journalist B.

”De varnade för farorna med ett mångetniskt samhälle och tog fram en massa exempel på detta.

Jag nästan skäms för att säga det, men det lät faktiskt riktigt vettigt. Jag tror inte att det här är något för INFO att skriva om.”

De tre journalisterna smålog överseende och en av dem sade:

”Gosse, du har mycket att lära dig, du. Du har nog inte riktigt förstått vad det är du har sett och hört, men vi skall nog reda ut det här, skall du se.”

”Nu tar vi det från början”, sade redaktionschefen. ”De nämnde Gustav II Adolf sade du?”

”Ja, det gjorde de.”

”Var det i positiva ordalag?”

”Ja.”

”Sades det något om hans insatser i Tyskland under 30-åriga kriget?”

”Ja, det är klart att de gjorde, mötet hölls ju på hans dödsdag.”

”Okay”, sade redaktionschefen. ”Nu börjar det likna någonting här. Låt mig tänka lite... vi stryker Gustav II och nöjer oss med Adolf... positiva till Adolfs insatser i Tyskland... det blir nog bra det.”

”Sade de något om judeutrotningen” frågade journalist B.

”Nej, det ämnet var aldrig uppe.”

”Okay... om judeutrotningen sades ingenting”, mumlade redaktionschefen medan han antecknade.

”Hade de några fanor med rasistiska symboler på”, frågade journalist B.

”Nej, det var bara svenska fanor, ingenting annat.”

”Fan också”, utbrast journalist B. ”De gör det inte lätt för en seriös journalist.”

”Vänta lite nu”, sade journalist A, ”en svensk flagga behöver ju inte nödvändigtvis kallas för en svensk flagga, man kunde ju nöja sig med att beskriva den. Jag menar beskriva den på ett sådant sätt att man lämnar lite utrymme åt läsarnas fantasi.”

”Kan du utveckla det där lite”, sade redaktionschefen.

”Jag menar, en svensk flagga består ju av ett gult kors på blå botten, inte sant?”

”Jo”, sade redaktionschefen och såg något förbryllad ut.

”Jo”, fortsatte journalist A, ”om vi skriver att talaren var omgiven av korsfanor så tror läsarna att det i själva verket skulle ha stått hakkorsfanor, men att tryckfelsnisse varit framme.”

”Lysande, helt enkelt lysande, det köper vi”, sade redaktionschefen.

”Vågar man hoppas på att det sjöngs några rasistiska sånger” frågade journalist B.

”Nej, mötet avslutades med Du gamla du fria, det var allt.”

”Satan också”, fräste journalist B.

”Lugn nu”, sade redaktionschefen, ”det finns en lösning på varje problem.

Nationalsången är ju utan tvekan en nationalistisk sång och nationalism är numera som bekant att betrakta som rasism. Simalabim, alltså sjöng de – nej fan, skrålade – en rasistisk sång.”

Praktikanten som med stigande förvåning lyssnat på det tre antirasisternas utläggningar kunde inte längre hålla

tyst.

"Men så här kan ni väl inte skriva?"

"Och varför inte det?" Tre förvånade ansikten betraktade praktikanten.

"Jag menar... ja va' fan... inte ett ord av det som ni har kokat ihop är ju sant."

"Har du hört uttrycket 'ändamålen helgar medlen' någon gång", frågade redaktionschefen.

"Jadå", sade praktikanten, "men det måste ju finnas några gränser och tänk om det avslöjas i pressen att alltihop är bluff?"

"Och vilken tidning skulle skriva om det, Expressen kanske?" De tre antirasisterna formligen exploderade av skratt.

"Eller de kanske avslöjar oss i 'Mosaik'", föreslog journalist B och församlingen bröt ut i ett nytt gapskratt. De tre kumpanerna skrattade länge och hjärtligt. Redaktionschefen torkade bort en tår ur ögonvrån och tog till orda:

"Nej kamrater, tillbaka till ordningen.

Vad var det för slags folk som var på mötet" frågade han praktikanten.

"Det var vanligt folk, vanliga svenssons."

"Inga skinheads?"

"Nej, inte vad jag kunde se i alla fall."

"Nu tar vi det bara jävligt lugnt här", sade redaktionschefen. "Var det några äldre i publiken?"

"Ja det var det."

"Några äldre män?"

"Ja", svarade praktikanten och såg något konfunderad ut.

"Där har vi det", sade redaktionschefen, "äldre män är oftast tunnhåriga, för att inte säga flintskalliga. Där har vi våra skinheads. Var det några fyllerister i publiken?"

"Nej", svarade praktikanten.

"Du är tamefan helt hopplös", utbrast journalist B, "det är klart att det fanns fyllerister där, läser du inte INFO?"

"Jag såg i alla fall inga fyllerister."

"Lugn, bara lugn", sade redaktionschefen. "Såg folk i publiken glada ut?"

"Ja, när talaren angrep det månggetniska samhället såg de flesta mycket belåtna ut."

"Nå, där ser du", utropade redaktionschefen, "svensken är inte glad om han inte har fått sprit i sig, det är ett välkänt faktum. Annat är det med våra glada och trevliga invandrare, men det kan vi ta en annan gång. Nå, nu börjar bilden klarna. Skriver du artikeln, A?"

"Visst, det kan jag göra, inga problem nu när vi har alla fakta. I sammandrag är storyn alltså denna: Sverigedemokraterna har hållit torgmöte den 6 november. Talaren som omgavs av korsfanor prisade Adolfs insatser i Tyskland, men om judeutrotningen sades

naturligtvis inte ett ord. Publiken bestod som vanligt mest av asfulla skinheads. Mötet avslutades med att man skrålade en rasistisk kampsång.

"Perfekt", sade redaktionschefen, "vi har lyckats igen. Nu tar vi itu med nästa uppgift. B, du hade ett uppslag?"

"Ja det stämmer. Per-Albin Hansson var ju den som myntade uttrycket 'Sverige åt svenskarna', inte sant? Detta är ju solklar rasism. Nu var ju Per-Albin även den som ville skapa det svenska folkhemmet, så jag tänkte att

vi kunde göra en kopp-ling där."

"Hur hade du tänkt dig det hela mer exakt?"

"Ja, något i stil med att den svenska folkhemstanken bygger på förtryck av andra folkslag."

"Det låter bra.

Rubriken kunde bli 'Rasisten Per-Albin

Hansson ville bygga det svenska folkhemmet med hjälp av slavar från andra länder."

"Ja, eller..."

Praktikanten

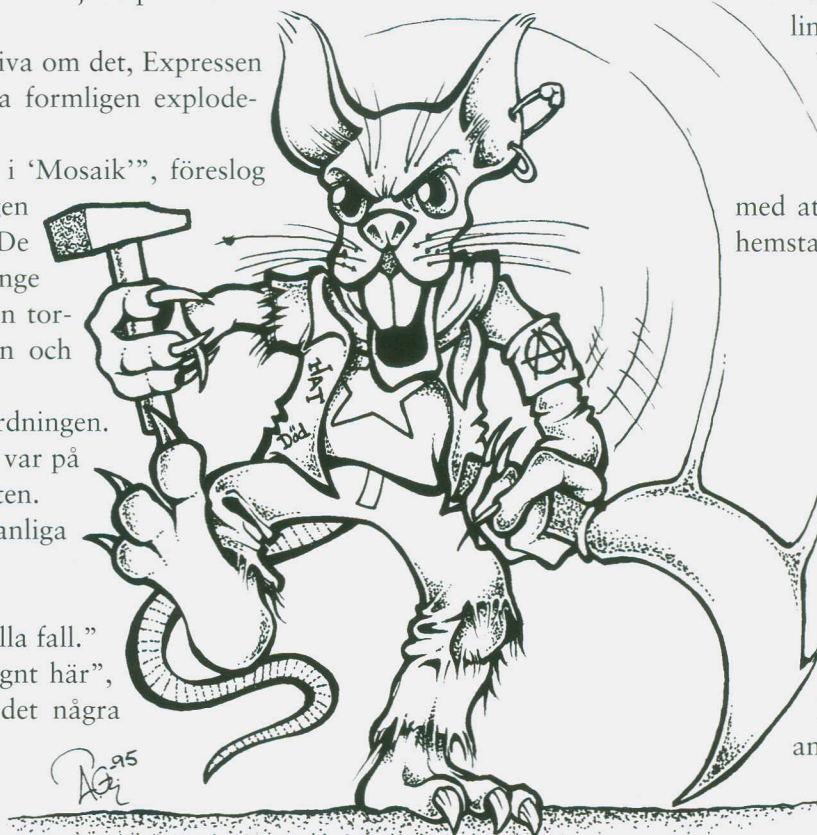
vandrade hemåt i natten.

Han hade fått lära sig mycket om journalistik de senaste timmarna, den saken var säker. Däremot var han inte längre så säker på att han verkligen ville bli journalist. Praktikanten insåg att han inte hade de rätta kvalifikationerna för jobbet. Han var nämligen inte beredd att sänka sig till de nivåer som det yrket kräver.

SD-UDDEVALLA

TECKNINGAR: ÅKE OLSSON

(Obs: Namnet INFO används i satiriskt syfte, och har inget samband med någon verklig tidning)

Det var då...

Bragdminne från dyster period: Stettiner Haff september 1759.

De flesta bland Sveriges många krig har börjat i desperat självförsvar, även de, som slutat med framgång och ära. Och det är intressant att notera, att bland de skäligen få, som tveklöst måste betecknas som svenska anfallskrig, återfinns de båda, som vår första "parlamentariska" epok, den s.k. frihetstiden, kan uppvisa. Det första, "Ryska kriget" 1741-42, är i sin ynkedom vårt lands mest vanärade minne. Det andra, "Pommerska kriget" 1757-62, är inte så eländigt, men hör inte heller till de ärorika. Det sattes igång officiellt för att återerövra de 1720 förlorade delarna av svenska Pommern med Stettin, och därmed börja återupprätta Sveriges stormaktsställning; i **verkligheten** för att avleda inre missnöje med det härskande partiet och för att tillföra landet (=regimen) kontanta pengar från de stormakter, som förde det "Sjuåriga kriget" mot Fredrik den Stores Preussen.

Men det var alltså en "parlamentarisk" partiregim, som förde kriget, och följaktligen en "parlamentariserad" krigsmakt – uselt utrustad, illa ledd och än sämre disciplinerad. Det blev en serie försök att "synas föra krig", för att inte mista de sköna utlandspengarna och, i någon mån, rädda regimens ansikte tills man fick en chans till hederlig fred.

Att man 1762 verkligen kunde sluta en sådan fred, utan vinst men också utan förlust, berodde väl

delvis på att den svenska krigföringen – sådan den nu var – dock band preussiska trupper, som behövdes bättre på andra håll; men mest berodde den dock på att det trots allt elände emellanåt presterades svenska vapenbragder, som klargjorde för preussarna, att det svenska stålet alltså kunde bita skarpt.

Den utan jämförelse främsta bland dessa insatser är slaget i Stettiner Haff 10 september 1759. År 1759 ansåg preussarna tiden mogen att städa upp vid Sjökanalen. En flottilj välbestyckade kustfartyg utrustades i Stettin och löpte ut i Stettiner Haff. Som operativt mål hägrade övertagandet av det svenska Restpommern, sedan sjöherraväldet vunnits i kustvattnen.

Uppgiften att ta hand om den preussiska sjömakten och avhålla den från dylikt ofog gavs åt kaptenen Karl Ruthensparre. Där fick de segervana preussarna möta en svensk soldat, som hade karolinertaktiken i blodet: angrepp är bästa försvar! Med en underlägsen svensk eskader löpte han in i haffet. Preussarna retirerade visligen till den del av detta, där segelrännan var smalast, och lade sina fartyg så att deras bredsidor kunde svepa de svenska galärerna, vilka bara kunde svara med sina stävkanoner. Planen var inte dålig. Men Ruthensparre hade sin svarsplan klar: Han lät omedelbart ro sina fartyg till attack och antring. Utan

hänsyn till den preussiska elden genomfördes anfallet, och närstriden kunde börja. Resultat: "Ett Femernbält i miniatyr" har det sagts, med syftning på den svenska flottans genom tiderna största triumf: Förintelsesegern i Femernbält 1644.

Hela den preussiska flottan, alla fartyg, med 130 kanoner och uppåt 2000 överlevande, föll i svenska händer. Öarna Usedom och Wollin togs med stormande hand. Stettiner Haff var svenskt vatten. Så den planerade preussiska erövringen av Svensk-pommern inställdes. Istället blev det svensk totalblockad av Stettin, upprätthållen till fredsslutet 1762.

Till vad gagn? Så frågar sig medelsvensken måhända. Vi svarar: Det var den i särklass största framgången i detta krig och bidrog väsentligt till en hederlig fred. Och: Det räddade de svenska vapnens ära. Det där sista fattar kanske inte den folkhemskt indoktrinerade. Men den, som med fasta band känner sig fäst vid detta svenska rikets traditioner, och som tillika har vissa kunskaper om de djupaste strömningarna i ett folks själ – han/hon fattar det.

Därför räknar vi Stettiner Haff 1759 till våra stoltaste minnen. Och de svenskar, som genom kulregnet över haffet rodde till närskampens förintelseseger över en starkare fiende, ska genom seklerna räknas till de värdiga värnarna av fädernas arv och rike.

Tomt här?

Tycker du att denna sida borde fyllas med någonting intressant?

Det tycker jag också, och jag behöver Din hjälp

Tillsammans kan vi göra en ännu bättre SD-Kurir!

Hör av Dig med Ditt bidrag.

Artikel, notis, bild eller teckning spelar ingen roll. – Allt är av betydelse!

SD-Kuriren, Box 200 85, 104 60 Stockholm.

E-mejl direkt till mig: torbjorn@mbox302.swipnet.se

Torbjörn Kastell, Redaktör.

Skriv till insändarsidan:

Intresset för insändarsidan ökar i takt med svenska folkets missnöje. Många skickar in insändare, men tyvärr har vi inte utrymme för alla. Däremot sparar vi givetvis insändare till senare nummer. Skriv gärna till oss, men tänk på att skriva kort och kärnfullt. Skicka gärna med foton eller teckningar. Insänt material kan tyvärr inte returneras av praktiska skäl. Adressen är: Insändarsidan, SD-kuriren, Box 200 85, 104 60 Stockholm.

SD kommer att fortsätta synas och höras

Svar till "T.B"!, insändare i SDK nr 27
Först vill jag bara säga: Sverigedemokraterna kommer att fortsätta att synas och höras, var så säker. Med din hjälp blir resan mot riksdagen lättare att genomföra.

Jag vet inte om du är med i partiet eller inte men jag hoppas att du är med i alla fall. Om du inte är det så rekommenderar jag det starkt. Du behöver inte göra speciellt mycket men ändå stöder du partiet och dina åsikter. Det är så enkelt att bidra med någon hundring då och då. Att prenumerera på SD-Kuriren till exempel är varken dyrt eller svårt.

Du tog upp den dåliga publicitet vi har i massmedia. Där kan du göra mycket för oss, och även dig själv. Du kan komma till våra demonstrationer och med ditt "civila" utseende, jag utgår från att du har det, bevisa för dem som går förbi att vi inte är några extrema personer som törstar

efter uppmärksamhet. Kommer du dit känner du ännu mer att, nu har jag gjort lite till för Sverige. För att det skall bli några resultat för SD krävs visserligen att man gör något mer men det är i alla fall en början.

Om du bor där det för tillfället inte finns någon kommunförening kan man alltid skriva artiklar och dylikt till SD-Kuriren. Eller varför inte skicka in intressanta notiser från lokaltidningen?

Om man tänker efter lite och är beredd på en och annan uppoffring så kan man hjälpa till utan att behöva munhuggas på kafferasten på jobbet, som kan vara en väldigt känslig plats när vissa åsikter luftas.

Jag hoppas att dina framtida "aktioner" för SD lyckas, även om du "bara" bestämmer dig för att donera kommande helgs ölpengar.
Lycka till!

AJN

Gör försvarsministern ansvarig
"Varje land har en armé, sin egen eller någon annans."

Mao Tse-Tung

Som gammal försvarsvän häpnar jag över infantilismens seger i försvarsdebatten! Riksdagen skall nu med arbetarregeringens hjälp sänka försvarskostnaderna med tio procent. Försvaret har nu nedrustat i 30 år, medan omvärlden rustar upp! Underskatta inte den ryska krigsmakten, bara för att de trasslat in sig i Tjetjenien! Ryssarna är 157 miljoner människor med ofantliga resurser! Sverige har bara åtta miljoner invånare, varav en miljon utlänningar som förfuskat

sig till svenskt medborgarskap! De är självklart inte lojala till Sverige eller den svenska kulturen. Dessa asylmissbrukare är lojala så länge de får bidrag att öppna sin kebabbar.

Jag anser att försvarsministern skall göras ansvarig för de värnpliktiga som får en undermålig utbildning. Om svenska soldater hamnar i krig med en oförsonlig yttre eller inre fiende, och med sin dåliga utbildning blir sårade eller dödade, skall försvarsministern och de folkvalda som representerar de värnpliktiga tas inför domstol, och straffas! Brottsens art bör definieras som "antivensk verksamhet", och sabotage mot försvarsmakten.

Eftersom vi rustat ned så länge borde vi rusta upp. Inför ett års värnplikt, höj officerarnas löner och återinför det gamla befälssystemet, ta bort och lägg ned utbildningssystemet "Officer 2000". Pengarna kan tas från asylmissbrukarna som skall utvisas, bidragen som urskillningslöst givits ut till utlänningar dras in.

Enligt försvarsministern är minor antipersonella och måste förbjudas.

Men, faktum är att alla vapen är antipersonella, från spikkklubba till automatkarbin. Skall försvarsministern förbjuda spikkklubbor?

Den socialistiska regeringen med centerns hjälp vill nu förbjuda minor, framför allt truppminor. Truppminor finns i varianterna tramp- och trådminor. Försvarsministern Tage G Pettersson säger i media att han viker för folkopinionen och därför vill förbjuda truppminor. Vilken folkopinion?

Det är i Sjalva verket Röda korset och dess rapporter från Angola och Kambodja och infödingarnas galna minhantering som givit försvarsministern kall fötter.

Röda korset och dess världsförbättrare har systematiskt påverkat arbetarregeringen med "lobbyverksamhet". Att folket vill ha ett försvar bryr de sig inte om!

I en civiliserad demokratisk armé som den svenska läggs minorna ut enligt Genèvekonventionens alla regler. Jag är själv utbildad att lägga ut minband och att göra minnycklar (min-kartor) efter ett visst system!

I krigets Angola vräktes minorna ut helt planlöst av ociviliserade bantustammar som krigade mot varandra. Lättledda stenåldersfolk lade ned kastspjutet och plockade upp moderna vapen från atomåldern! Röda Khmererna gjorde samma sak med minorna och hann dessutom begå folk-mord på sitt eget folk.

Slutsatsen av detta resonemang: Låt minorna vara kvar i försvarsmakten och skydda arméns flanker! Ge soldaterna en ordentlig militär utbildning. Alla former av kommunism måste bekämpas och demokratin säkras. De folkvalda görs ansvariga för sina handlingar! Sannolikheten för krig i Skandinavien har ökat genom konflikten i Jugoslavien. Det första kriget i Europa sedan andra världskriget! Östeuropa är helt instabilt. Ryssarna längtar säkert efter revansch. En rysk officer sade en gång till mig: "Gud styr himmelen, ryssarna Jordan!" Leningrad 1987!

Sergeant K

SD-Kommunföreningar – Runt om i landet.

SD-Borlänge

Box 2050
781 02 Borlänge
Tel: 0243-876 04
Pg: 492 20 41-1

SD-Dals Ed

Box 113
668 00 Ed
Pg: 644 54 57-2

SD-Eskilstuna

Box 2071
630 02 Eskilstuna

SD-Göteborg

Box 300 36
400 43 Göteborg
Tel: 031-41 72 44
Pg: 38 05 85-0

SD-Halland / Laholm

Box 6006
312 06 Mellbystrand

SD-Haninge

Box 46
136 21 Haninge

SD-Helsingborg

Box 130 45
250 13 Helsingborg
Pg: 93 57 79-9

SD-Höör

Box 545
243 26 Höör
Pg: 437 95 76-4

SD-Kävlinge

Box 99
244 22 Kävlinge
Pg: 19 14 88-6
Tel: 070-740 15 87

SD-Lund

Box 1194
221 05 Lund

SD-Malmö

Box 7061
200 42 Malmö
Pg: 617 11 16-4

SD-Norrköping

Box 100 71
600 10 Norrköping
Pg: 19 83 35-2

SD-Sala

Box 17
733 21 Sala
Tel: 0224-124 53
Pg: 92 40 27-6

SD-Skåne

Box 545
243 26 Höör
Tel: 0413-530 43
Pg: 42 38 12-7

SD-Stockholm

Box 6003
129 06 Hägersten
Pg: 85 92 83-4

SD-Sundvall / Timrå

Box 3060
850 03 Sundsvall
Tel: 060-500 608
Pg: 21 55 42-2

SD-Tierp

Box 19
748 02 Örbyhus

SD-Trollhättan

Box 60
460 20 Sjuntorp
Pg: 491 76 22-5
Tel: 070-848 14 54

SD-Uddevalla

Box 60
460 20 Sjuntorp
Pg: 834 39 13-3
Tel: 070-754 04 67

SD-Uppsala

Box 1932
751 49 Uppsala
Tel: 070-740 03 36
Pg: 79 83 57-0

SD-Västerås

Box 160 18
720 16 Västerås

SD-Växjö

Box 489
351 06 Växjö
Tel: 0470-828 58
Pg: 39 27 25-8

SD-Ystad

Box 78
271 22 Ystad
Pg: 643 30 61-6

SD-Örebro

Box 526
701 50 Örebro
Tel: 019-27 41 70
Pg: 480 99 96-4

SDU-Riks / Ung Front

Box 766
191 27 Sollentuna.
Pg: 649 36 00-8

SD på nätet – Runt om i rymden.

SD-Riks:

<http://www.ebsw.se/sd>

SD-Skåne/Blekinge:

<http://www.geocities.com/CapitolHill/4005/index.htm>

SD-Sölvesborg:

<http://www.geocities.com/CapitolHill/7102/index.html>

SDU-Syd:

<http://www.geocities.com/CapitolHill/7135/index.html>

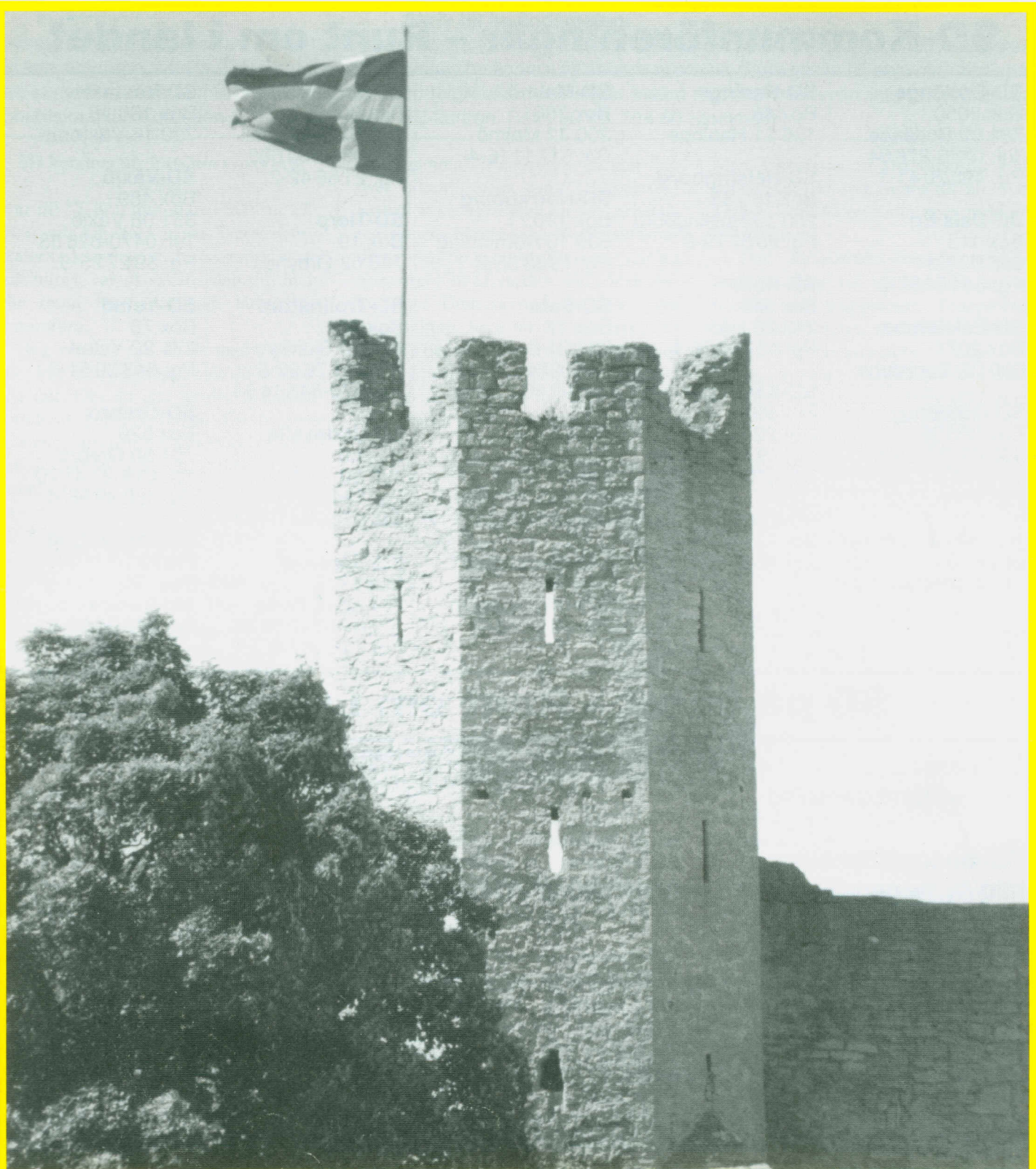
**Observera att dessa adresser kan komma att ändras med mycket kort varsel.
Det är tyvärr inte alla som anser att yttrandefriheten även gäller SD!**

Videofilmen SD-96 har kommit!

Beställ NU!

3 tim. Endast 160:- Pg: 23 45 65-0

I nästa nummer:

Tema kommunism!

Historisk översikt och analys av Marx' lära; de offer den rönt och de diktaturer den skapade.

SD-Kuriren nr 30 kommer ut under våren.